

את היסוד ויבטן סלות ויאם יעריד טאג גייט ארום און איין אנדר פול. אזוי ווי מיר שרייבן
 דא. ווער עם ווערט גיבורין און פול חמה. דער איז איין ערליכער יוד. ער פאר לאנגט
 נישט קיין פרעמדס. און זייני עצות ווערן אהן גינטיקן ווארן וויא זענן קלאר אזוי וויא
 דו זון איז קלאר. ווען ער וויר אפילו איין גנב ויין האט ער דער צו קיין מיר נישט: וועלכער
 עם ווערט גיבורין און פול כוכב נונה. דער איז איין עושר און איין זנאי. ווייל דס איז
 פייער האט ער און זיך איה פייער: וועלכער עם ווערט גיבורין און פול כוכב. דער איז
 אהבם ווייל דאס מיר כוכב איז נישט ווייט פון דער זיהן איז עם קלאר און דויטער. אזו ווי
 דו הכמה איז לויטער: וועלכער עם ווערט גיבורין און פול לבנה. דער פאר געמט ארי
 שלעכטיקייט אז עם קומט אים פאר. אזו ווי דוא לבנה האט פאר נוימן אז מען האט ווא
 פאר קלענערס. אויך וועט ער זיין לעבין פאר פריעגין ער וועט בויען און איין לינין.
 אזו ווי דו לבנה דא ווערט זיא גרעסער און די ווערט זיא קלענער. אויך וועט זייע סודות נישט גינאר ווערן.
 אים רעכט טאן און פון דעם וועט ער לעבין. אויך וועלן זיינע סודות נישט גינאר ווערן.
 אינ אז ער וועט וועלן איין גנב ויין וועט ער דר צו פול האבן: וועלכער עם ווערט גיבורין
 און מיר פון שבתאי. וואס ער וועט האבן במחשבה צו טאן וועט עם אלעס במל ווערן.
 וועלכער עם ווערט גיבורין און מיר צדק. דער איז איין צדיק ער גייט נאה בלוז מצות.
 וועלכער ווערט גיבורין און פול מאדים. דער מוז ברוט פאר נוימן. אדער ער איז אשתם
 אדער איין קצב אדער איין בלפיר אדער איין גנב אדער איין מהל:

פרק שלשה עשר

אין דעם פרק ווערט גישרויבן ווי דער מענטש זאל זיך אפ טאן פון גאון. ווייל דער עולם
 איז דער פון זייער גרויס. אונזער חכמים שרייבן ווער עם איז איין בעל גאון. אזו
 גלייך ער וואלט זיך ממיר גינען: דו אדער ער איז ווערט מען זאל אים צו שניידן אויך
 שטיקער. לכוף ווערט ער שטארק שפל ביי יעדערין. אויך דו בעל גאות שטיין קיין התנות
 הפתים נישט אויך. אויך קלאנט דו שכינה אויך ווי. הקדוש ברוך הוא זאגט דאס מיט זי
 קאן ער צו זאמען אויך דר וועלט נישט ויין. ווען עם קומט אויך זיי אפילו איין קליינע צדק
 אזו גייען וויא באלר פון דער וועלט: פאר צייטן האבן דוא מענטשן פון זיך נאה
 ווייניג גיהאליטן:

מעשה רבי הגינא בן הרבונים שאכתער איז גינאנין און דער גאם האט זיא גינען דוא
 חשוכים פון רום. ווי זיא גיטו. האבן זיי גינאנט אז זיא גייט מיט אביסעל גאון.
 ווי זיא האט דאס גיהערט איז זיא נאה מיין מיט גאון גינאנין. האט זיא הקדוש ברוך
 הוא גישטראפט מען האט זיא און הפסקה גינעצט און איין הירין הווי. און רבי מאיר
 ווייב איז גינען איהר שוועסטער. האט זיא זיך שטארק נישעמט אז איר שוועסטער זאל
 און איין הירין הווי זיין. אזו זאגט זיא איה וועל פרובין. באם מיין שוועסטער איז נאה
 היין וועט מיר איין גם גישעהן איה וועל זיא ארום געמין. באם זיא איז שוין אום היין
 וועט מיר קיין גם גישעהן. אזו האט זיא מיט זיך מיט גינאמען איין פעסטיל מיט דנקאטיך
 און זיא האט זיך פר שטעלט פאר אסאך פרושין. און איז גינאנין און הירין הווי צו איר
 שוועסטער. און זיא זאגט צו איר. טוא מיר קיין ווילן. אזו זאגט זיא איה בין איצונד
 אנדה. אזו זאגט זיא איה וועל ווארטין ביי איר וועט פאר ביי גיין. אזו זאגט זיא נאה
 וואס זאלסטו אויך מיר ווארטין. עם איז דאך דא נאה פול זונות וואס זיי זענן פיל שענער
 פאר מיר: ווי רבי מאיר'ס ווייב האט דאס גיהערט האט זיא פאר שטאנין אז איר שוועסטער
 איז נאה היין. ווארן אז זיא האט מיר נחאנט אעלכי אויס בייך. גינאנט האט זיא יעדערען
 איז גענעפערט דרום וועט מיר איין גם גישיהן. אזו זאגט זיא צו דעם שומר תם האט

אברהם ויגבון אויף איר שוועסטער. נא דער דאס מעסטיל מיט דנקאמין און לאז מיין
שוועסטער פרייא. און זאגט איר דער שומר. ווי קאן איה דאס טאהן. איה האב מורא
פאר דעם קלף ער וועט גינאר ווערן. און זאגט זיא צום שומר אז דער קלף וועט גינאר
ווערן. קענטסטו העלפט דנקאמין שומר געבין וועסטו גינאר ווערן. און דוא אנדער
העלפט דנקאמין וועסטו דו האלמין דיר און וועסטו איין עושר זיין. און זאגט דער שומר
צו אהר ווא מיין ליבע פרייא זיין. עצה איז נישט. וואס וועל איה אבער קאן אז איה וועל
סוין דוא גאנצע דנקאמין אונעק געבין. און דער צווא וועט מיך נאך דער מלה סמית זיין.
און זאגט אים רבי מאירס נייב. איה וועל דיר דער צו געבין איין רפואה. און דער
קלף וועט דיר וועלן סמית זיין זאלסטו און זאגן. אלהא דמאיר ענא אלהא דמאיר ענא
דאס אז שטישט דער נאם פון רבי מאיר זאל דיר ענטפערען. און וועסטו גינאר ווערן.
ווערן. און זאגט דער שומר דו רפואה איז ווער נישט. איה ווייס דאך אבער נישט אויב דאס
איז אמת. און זאגט זיא רוא האבט רעכט. מאך איין פרוב. דא אז דא הינד אז מען
צעפיש וויא אזוי עסקן וויא אויף איין מענטש. דרום געט איין שטיק ערד און ווארף וויא
אזוי וועלן וויא דיר וועלן צו רויסקן. זאלסטו זאגן דער נאם פון רבי מאיר זאל מיר העלפען
וועסטו זעהן אז דיר הינד וועלן דיר נאר נישט טאהן. דער עושר האט און גיטאהן. ער
דאס דו הינד גינארסקן אשטיק ערד. וויא זיי זענן צו אים צו גילאפן אז זאגט ער דער
נאם פון רבי מאיר זאל מיר העלפן. אזוי זענן דו הינד היקף פון אים אונעק גינאנגן. ווי
דער שומר האט דאס גיטעהן האט ער צו גינאנגן דאס מעסטיל דנקאמין. און האט איהר
דו שוועסטער פרייא גילאזט. לסוף איז דער קינער דס גינאר גינארין. האט דיר דעם שומר
גיטיסן הענגן. וויא מען הט אים גיפירט צווא דער היקף. האט דער שומר גינאנגט דער
נאם פון רבי מאיר זאל מיר העלפן. אזוי האט מען אים נאר נישט גיקאנט טאן. און מען
דאס אים פרייא גילאזט. נאר זיי האבן אים גיפירט וואס דאס במיט וואס מען קאן אים
נישט טאן. האט ער זיי דער צוילט. אז רבי מאירס נייב האט אים און אויס גילערנט.
און האט דער קלף גיטיסן מען זאל אפ טאלן דו צורה פון רבי מאיר. און מען זאל זיא
שטעלן אויף דעם טווער דאס איז איין באווייז אז ווער עס וועט זעהן רבי מאיר זאל אים
זענן און דער היפוסה. און מאך האבן אים דוא שומרים אים דער זעהן. זענן זיי איהם נאך
גיטאפן. וואס טוט הקביה האט אויף דעם אורט גישטעלט איין היקין הויז. און רבי מאיר
איז אריין און דעם הויז. אזוי האבן דו שומרים גינאנט דאס איז גינאנט נישט רבי מאיר ווארף
ער וואלט נישט גינאנגן און איין היקין הויז. אטייל לייט זאגן אז עס איז אים אז איין נש
גיטעהן אז עס איז דארטן גישטאנגען מריפה עסקן האט ער איין פינגער איין גיטונקן. און
דעם אנדערן פינגער האט ער איין טייל גיטונקן. האבן וויא גימינט אז ער האט מריפות
גיטעסן. כח דאס נישט זיין רבי מאיר. און איין טייל זאגען אז איין נש איז אים גישטעהן.
אלהו הקבוא האט זיך פאר שטעלט פאר איין זונה און איז ארוף גיפאלען דעם רבי מאיר
אויף זיין טאלן. האבן דו שומרים גינאנט אז דאס איז גינאנצי נישט רבי מאיר איבער דעם
איז ער ניצט גינארין אבער פון דעם וועגן האט ער גימאנט אנטלויפן און איין
אנדער מדינה אריין טא מינע ליבע לייט מענט איר זעהן וואס דורך גאנה מען קומען.
אז אלעס איז איר גישטעהן טייל וויא איז גינאנגן מיט גאזת. איבער דעם זאל זיך זעהן
מענטש אפ רימען פון גאנה וועט ער איה ניצול ווערן פון אלעם שלעכץ און פון ביזין.
זעקט נאר אז דו סכה פון תקדוש ברוך הוא איז נישט גלייך צו דער סכה פון איין מענטשין.
ווארן אז אפענטש איז הויף און חשוב אזוי באגענונט ער זיך מיט איין אנדערן חשוב.
אבער מיט אז אפענטש וואס ער איז שפיל און גינאנצי שטעמט זיך דער אים חשוב ער
זאל זיך מיט אים שטעלן שטוסן. אבער דוא סכה פון תקדוש ברוך הוא איז נישט אזוי

אמשע ער איז זייער הויף פון דעסט ווענין זעהט ער דוא ניהרונגע מענטשין און דו וואס
י ווענין שפיל : אונזער הייליג חכמים שרייבן ווען איינער איז חלילה מוצא שם בע אויף
ין חבר העלפט גיט מיין תשובה . און זעהן מיר ווי גרויס דער מענטש איז פאר הקדוש
רבה הוא אז ער האלט זיך שפיל . ווארון ווען דאס בית המקדש איז נישטאנגן אז איינער
אזט גיברענגט איין קרבן מנחה האט אים גאט גיגעבן שכר פאר איין מנחה . און ווען איינער
אזט גיברענגט איין קרבן עולה האט אים גאט גיגעבן שכר פאר איין עולה . אבער היינט
ז מיר האבן גיט מיין בית המקדש מקריב צו ויין קרבנות . איז דער מענטש וואס האלט
זיך שפיל איז ער מקבל שכר פון גאט גלייך ער האט מקריב געווען פיל קרבנות און דער
אזט ער האלט זיך שפיל מאכט אים גאט גרויס און אבער דער וואס עס האלט זיך גרויס
ואכט אים גאט שפיל . און וועלכער מענטש ער וויל מוט גיטאלד זיך זעבן גדולה גיט פון
זיט דו גדולה אונזעק . אבער דער וואס האלט גאר נישט אויף גדולה צו דעם קומט ווא
זא גדולה . דען דער פון אדם וואס ער איז איין בעל גאונה . האבן אפילו זיינע אייניגע
זייט וואס זיי זענען און ויין הויז קיין נחת גיט פון אים :

פרק ארבעה עשר

אין דויען פרק ווערט בייא שויד ווי דער מענטש זאל לעבן גאר מיט בלויז שלום און מיט
הבה וועט אים ויין גוט אויף דער וועלט און אויף זענער וועלט . אונזער חכמים
שרייבן אז אויף דרייא זאכען שטייט דוא וועלט . איינס איז פון דוא דריי זאכען שלום .
מען דארף שלום האבן מיט אלי לייט און מיט ויין פרויא און קינדער און מיט ויינע קרובים
און מיט פריענדן לייט קער מען אויף שלום צו האבן . אזו ווי מיר ניפונען און דער גמרא
דבי ויהן בן זבאי האט מיט אלי לייט שלום גיהאט . ווען אפילו איין נכרי חט אים באגענגט
זיט ער מיט אים פרוי און גיהויבן צו היידען . דער וואס ער האט שלום מיט איינלעבן
איז ער און גינדיגן אין איז חשוב און דו אויגן פון מענטשין אין און דו אויגן פון השירה
אזו ווי מיר ניפונען און דער גמרא . ווי מען דארף איינלעבן בכבוד האלמען און מיט
שלום לעבן . עס שטייט גישרובן פאר וואס איז דער מענטש אליון בשאפען גיווארן .
אלי זאכען האט גאט אויף איין מאל באשאפען . און דער מענטש איז גאר איינער
באשאפען גיווארן דאס מיינט מען אדם הראשון . דאס האט הקדוש ברוך הוא אלץ גימאן
דער דער מענטש זאל שלום האבן תמיד . ווארין ווען הקדוש ברוך הוא זאל גווען
באשאפען זיין מענטשין וואלט פון דעם ארויס גיקומן פיל קריג דען איינער וואלט גיאנט
זא דעם אנדערן איך בין פון אצדיק און דו ביסט פון ארשע און דער אנדער וואלט
דעסט גלייבן אויף אזו גינאנט . דרום האט גאט ברוך הוא גאר איינים באשאפן דרו ער
אל גיט האבן וואס פאהר צו נארפען . ווען איינער האט אויף זיין חבר שנאת חנם קומט
פון דעם ארויס פיל קריג און ויין פרויא איז מפיל און ויינע זעהן און מעכטיר שטארבן
אזי חס ושלום ווען זייא זענען גאד קליין . אונזער חכמים שרייבן ווען איינער האט שלום
מיט וייני שכנים און ווער עס איז מקרב צוא זיך ויינע קרובים דער זעלבניגער האט איין
רויסען שכר און ווען ער רופט צו הקדוש ברוך הוא אז עס איז צוא אים איין צרה אזו
וערט ער גלייך גיהאפן . אבער דער מענטש וואס האט ליב קריג דער ווערט גיט זעה
ויהאפן און איין עת צרה . דען שלמה המלך האט גינלעכניט קריג צו איין שטראם וואסער
זאס ווערט אלי מאל ברייטער אזו ווערט דוא קריג אלי מאל גרעסער . אונזער חכמים
שרייבן ווער עס קריגט מיט ויין חבר אזו ער איז איבער בעטן פאר מענטשין . ווען
אבער ויין חבר איז שוין טויט מוז ער גיין אויף ויין חבר און מיט זיך זעמין זעהן מענטשין
און זאל פאר זיי זאגן איך האב גיוונדיגט צו דעם גאט פון ישראל . און צו דעם וואס לונט

כא איה האב ביו נקעט אויף אים . מיר נופונען און דער גמרא וויא פאר צייטן האבן דו
 דו מענטשן כבוד אן נישטן אפילו נאך דעם טויט אונזערן חכמים שרייבן ווען איינער הייבט
 אויף ויין האנד אויף ויין חכר אפילו ער האט אים נישט גיטלאנין הייסט ער שוין איין רשע
 ווען צו צוישען איינער מיט דעם חכר קרוינט זיך זאל ער זעהן שלום סאכין און זאלן זיין
 ווייטער נופע פריינד און ווי מיר נופונען ביי גרויסע לופדים און צדיקים :

מעשה איינער האט גיהייסן רבי מוי דער ווהו פון רבי יונה אמאהל האבן זיך די ליים
 פון דעם נשיא מיט אים גיקרוינט וואס טוט דער הייליגער רבי מוי ער איז געאנען
 אויף דעם חכר פון ויין פאטער רבי יונה און האט גיטלאנט פאר דעם פאטער אויף די צרות
 וואס ער האט פון דוא ליים פון דעם נשיא . אמאהל האט זיך גיטראפן אז דוא ליים זענן
 פאר בייא גיטארין פאר ויין פאטערס . חכר זענן דו איינלין גיטליבן שטיין און האבן נישט
 גיקענט גיין ווייטער און ווי האבן פאר שטאנין אז דאס איז ווייל ווי סוהן זיין צרות ויין
 זיין האבן ווי אויף זיך קמבל גינעוון אז ווי זאלן שוין מער גיין צרות נישט אהן טוהן צו
 רבי מוי האבן ווי ערשט גיקענט אונזען גיין בשלום . דרום קער זיך אייטשעכער יוד גינעוון
 צו לעבן מיט ויין חכר מיט שלום און אהבה . אונזר חכמים שרייבן ווען דוא זעהסט אז
 צוויי משפחות קרוינען זיך תמיד זאלסטו וויסן אז און איין משפחה איז דא איין פסול און
 דקדוש קרויך הוא מאכט דו קרויך פכונן פדי ווי זאלען זיך נישט משנה ויין מיט אמאנד .
 אמאל איז גינעוון איין מאן מיט איין פרויא און ווי האבן שטענדיג גיקרוינט אום פרייטאג
 צוא נאכטס איז ניקומין צו ווי רבי מאיר און האט גימאכט שלום צווישן ווי אזו האט ער
 גיטארן דריי מאל . ווי עס איז ניקומין דער דריטער פרייטאג צו נאכטס האט מען גיהערט
 איין קול פון דעם הוזה וואס האט גישרגען וויי איז צו דעם שטן וואס רבי מאיר האט אהם
 פאר טרובען פון דארטען . דרום זאל געדער לעבן בשלום מיט ויין ווייב און קינדער
 אבפרט אז עס קומט דער הייליגער שבת בארף מען קוירא לעגן מיט שלום און אהבה
 בזכות זיך וועט אונז השי"ת מציל ויין פון דעם שטן אמן סלה :

פרק חמשה עשר

אין דעם פרק ווערט דער ציילט ווי אזוי מען זאל פאטער און סאטער ערליך האלטן . אונזער
 הייליגע תורה האט פוהיר גווען מען זאל ערליך האלטן פאטער און סאטער גבירי מען
 זאל לאנג לעבן . און דאס איז דו פינעפטע מצוה פון דו עשרת הדברות . דו תורה האט
 דעם כבוד פון פאטער און סאטער גינלעכיגט צו דעם כבוד פון הקדוש ברוך הוא . ווארון
 אזוי ווי עס שטייט מען זאל מורא האבן פאר פאטער און סאטער . אזוי אויך שטייט אין
 דער תורה מען זאל מורא האבן פאר השי"ת :

מעשה דו סאטער פון רבי סרפון איז אמאל געאנגן שפאצירן און איר הויף אום שבת
 אזוי איז איר דער שוה אויף גירומין גינארין וואס האט גיטאן דער רבי סרפון אז
 זיין סאטער זאל קומען אהיים האט ער גילייגט זיינו הענד אונטער אירע פיס און זיא איז
 אויף זיי גינאנגען ביו זיא איז ניקומען אויף איר בעט . אמאהל איז רבי סרפון שלאף גינארין
 זענען ניקומען די רבנן צו אים מבקר חזקה ויין האט ויין סאטער גיוואנט צו די רבנן ווי זאלן
 תפלה טאן פאר איר ווהן ווייל ער האט אזוי פיל גוהג כבוד גינעוון אן איר און האט זיך דר
 ציילט די גאנצי מעשה וויא אז ער האט ווינע הענד אונטער אירע פיס גילייגט ביז זיא איז
 ניקומען אין הויף אריין . האבן די רבנים איר גענטשערט ווען אפילו ער זאל גינעוון דר
 שווייגט מאל אזוי פיל כבוד אפ גיבן וואלט ער אפילו קיין העלפט כבוד . אים נישט סתמים
 גינעוון רבי דו תורה האט אן גיוואנט :

פון דער מעשה זאל זיך אימלעכער און מוסר ארויס געמען ווי אזוי מען זאל ערליך האלטן פאטער און מוטער :

מעשה דו מוטער פון רבי ישמעאל איז אמאל גיקומען אונד בית המדרש אונד האט זיך גיקלאגט פאר די רבנן אז רבי ישמעאל וויל נישט געהן כבוד זיין און איר האבן זיך דו רבנים דער שראקען אז רבי ישמעאל זאל הלל'ה נישט מקנים זיין פיבוד אום אונד ווי פרעגן זיא מיט וואס ער איז נישט געהן כבוד האט זיא גיזאגט אז ווען ער קומט פון דעם בית המדרש וויל זיא אים וואשן זיינע ביים אונד דאס וואסער וויל זיא פרוגקען און איה וויל זיא נישט פאלגן האבען אים דו רבנים גיזאגט האמשי דיון פונד איז צו גוטען גאר וויל דיון מוטער וויל דאס מוסר טאהן איר רצון . דער פאטער פון רבי זעירא איז גוטען גאר וויל דיון מוטער האט אים גימראגען אונד זיין מוטער איז גישטארבען היבף אז זיא האט אים גאר גיווען . אזו פלעגט זיך רבי זעירא תמיד מצער זיין אונד פלעגט זאגן ווען איה זאל האבען פאטער אונד מוטער אונד זיא זיי כבוד אב געבן וואלט איה מיר פאר דונט דס געבאיע גען . ווי ער האט אבער גיהערט די צוויי מעשות פון רבי ישמעאל אונד פון רבי טרפן פון כבוד אב וואס האט ער גיזאגט גלויבט איז השי"ת וואס איה האב נישט זוכה גיווען צו האבען פאטער אונד מוטער וויל איה וואלט נישט גיקומען דעכט מקנים זיין דו מצוה פון כבוד אב וואס . דו מצוה פון כבוד אב וואס איז צו טיילט איה צוויי חלקים . איין מצוה הייסט מורא דאם הייסט דו זאלסט מורא האבען פאר פאטער אונד מוטער דאס מיינט מען זאלסט נישט זעען איה זייער ארט ווי ער וועט אונד ער זאל נישט היידן ווע זיין פאטער בארף ריידן אונד ער זאל נישט אפ לויקענען זיין פאטערס רייד . אונד איין חלק הייסט כבוד מען זאל ערליך האלטן פאטער אונד מוטער דאס מיינט מען אז מען זאל זיי גיבען עסן אונד טרונקען ער זאל זיי אהן טאן דו מלבושים אונד דו שיה ער זאל זיי אריין פירן אונד שטוב אריין אונד זאל זיי ארויס פירן ווען זיי בארפען . אונד אפילו אז ער טוט שוין אזוי ווי דא שטייט מו"ק ער דאס טאן מיט דעם גאנצן הארץ אונד מיט גוטע לובע רייד . אונד ערע חכמים שרייבען . אמאל איז פאר האנדען אז איינער נישט עסן פאטער אונד מוטער גישטארבע אונד פעטי הינער אונד פון דעסט וועגן פאר דונט ער וויל חס ושלום דאס גהיקם פאר זיי . אמאל איז פאר האנדען אז איינער לאזט זיין פאטער טאהל'ן אונד דו מילשטיינער אונד פון דעסט וועגן פאר דונט ער זיך דאס גן ערו אהן ווי :

מעשה איין נכד'ן האט גיחיסין דמא בן יתנא ער איז אמאל גיזעסן צווישען די חשובים פון רום אונד האט איה זיך און גיטאהן איין חשוב טייער קלייד פון גאלד גישטוקט איז זיין מוטער גיקומען צו אים אונד האט אפ גריסען זיין קלייד פון אים אונד האט אים מיט דעם קלייד מער איין שיה איז איר אראפ גיפאלען פון דעם פיס האט זיך דער נכד'ן און גיבויגען אונד האט איר און גיטאהן דעם שיה . היינט זעהט גאר ווי איין נכד'ן האט מקנים גיווען פיבוד . וואס זאלין מיר שוין טאן . רבי יוסף אז ער פלעגט הערען אז זיין מוטער קומט האט ער זיך איה גישטעלט ער האט גיזאגט איה וועל טיה איה שפעלין פאר דר שכניה ווס זיא קומט . דבי יותן זאגט וואל איז דעם מענטש וואס ער האט קיין מאל נישט גיועהן זיין פאטער אונד מוטער ווארן עס איז וויער שווער מקנים צו זיין דו מצוה פון פיבוד אב וואס דביי שותפים זענען בחברותה ביי דעם מענטשען . הקדוש פרוק הוא אונד פאטער אונד מוטער . ירום דער וואס האלט ערליך פאטער אונד מוטער איז גלייך ווי ער טיילט אפ כבוד צו גאט פרוק הוא אונד די שכניה רוחם צווישען זיי . אבער ווען ער איז מצער פאטער אונד מוטער איז ער מרתק פון זיך דו שכניה ירום זאל יעדער מענטש איה זיך מקבל זיין ער זאל מברך זיין פאטער אונד מוטער וועט ער לאנג רעבן איה דער וועלט אונד וועט האבען עולם הבא :

אין

ברך פרק ששה עשר אברהם

אין דעם פֿרָק ווערט באשריבען ווי אזוי מען זאל שבת ערלויק האלטן. זעהן מאנס פֿרשונ
 ווען ווייטער איבערזעכיר זאל זעהן צו מאכען פֿרי שבת אינדער עס ווערט שפּעט. דאך
 יעדער מענטש אליין עפּים טאן לכבוד דעם הייליגען שבת. האַטשן ער האט פֿיל משרתן
 אזוי ווי ס׳ד גיפֿיגען פֿאר צײַטונגס האַבען אלע גרויסע לומדים און השוטים עפּים גיט
 לכבוד שבת. רב ספֿרא האט איין קאפּ פֿון איין בהמה אפּ גיברוט לכבוד שבת. רבא הא
 די פֿילש גימאכט לכבוד שבת. רב הונא האט דו לעכט אן גיצונדין לכבוד שבת. רב פֿס
 האט דו ציבין צו דעכט גימאכט לכבוד שבת. רבה ורב יוסף ווי האבין האבן אן גיחאק
 גיטן זאל קאבין לכבוד שבת. רב זירא האט פֿייער גימאכט לכבוד שבת. רב גהמן פֿר זיט
 האט אלע פֿלים גיטראגן אויף זײַנע אקסלן לכבוד שבת. ער האט גיזאגט ווען עס זאל ז
 אים קומען איין תשובה אורה וואלש ער גילאפֿן און מכן גווען ער זאל דעם אורה מכן
 זײַן. ווי אזי פֿאר דאנדן איין פעסערער נאכט ווי שבת איז. זאל אײַך אים גיט מכן זײַן. דרום
 האט ער אלעס אליין גיטראגן אויף זײַנע אקסלען. וועגן דער מצוה פֿון שבת. נוא ווי
 אועלכע גרויסע לײַט האבין זײַך גיט גישעמט אריין עפּים צו טאן לכבוד שבת. דארפֿען מ
 זײַך אורזא גיט שעמען דרום זאל יעדער עפּים טאן לכבוד שבת. אויך און ערב שבת זאל
 מוטיג זאל מען זײַך גיט זעצן עסן. צוויי משפחות זענען גווען און ירושלים. איינע הא
 אלי פֿרויטאג נאה מיטאג וויער מאל צײַט גיגעסן. דו אנדערע משפחה האבן וויער מאל
 צײַט גיגעסן ווען דער רב פֿלעגט זאגען איין דרשה און שוהל. אזוי זענען דו ביידן
 משפחות אויס גירוסין גווארען פֿון דער וועלט יעדער מענטש בארף זעהן שבת ערלויק צו
 האלטן מיט עסן און מיט טרונקען. הקבײה זאגט ווען דער מענטש האט מיין געלד גיט
 גער זאל קויפֿן אויף שבת. בארנ דיר און אײַך הקבײה וועל דיר געבן דו זאלסט האבען צו
 ביצאלן. יעדער בארף זעהן ער זאל האבען ווייך אויף קידוש. רבי האט איין מאל גוור פֿעננה
 גווען מען זאל תקלה טאן עס זאל גיין רעגן. דאך איז קיין רעגן גיט גינגען. אזוי הט
 רבי גיחיסין. אז רבי אילפא זאל זײַך שטעלן פֿאר דעם עמוד און ער זאל תקלה טאן צו
 השײת עס זאל רענענען. וויא דער רבי אילפא האט גיזאגט משיב קרום. איז גווארן אײַך
 שטארקער ווינר ווי ער האט ווייטער גיזאגט מוריד הגשם. האט אן גיהאבען שטארק צו
 רענענען. אזוי זאגט רבי צו רבי אילפא ווס פֿר אנרויסע מצות מוסטו. וואס דייענע תפלות ווערן
 דירפֿ אן גינעמען. זאגט רבי אילפא. אײַך וואן איין איין קליין דארף וואס מען קאן גיט
 באקומען וויין אויף קידוש והבדלה. אזוי באמיה אײַך מײַך און ברענג מיר פֿון ווייט וויין אויף
 קידוש והבדלה. כדי אלע דארפֿס לײַט זאלן יוצא זײַן. רבי זכאיס מלמדים האבען אים
 גיפרעגט ליבער רבי זאן. פֿאר וואס דו לעכסט אזוי לאנג. האט רבי זכאי ווי זאגט אײַך
 וועל אײַך זאגן. טייל אײַך האב גיזעהן אײַך זאל שטענדיג האבן אויף שבת וויין אויף קידוש
 איין מאל האב אײַך קיין געלד גיט גיחאט אײַך זאל קויפֿן וויין. אזוי האט מיין ארטע מוסער
 איר שליוער פֿון קאפּ פֿאר קופּט. כדי אײַך זאל מיר קויפֿן וויין אויף קידוש. ווען רבי
 זכאי אײַך מוסער איז גישטארבן הט זיא אײַכער גילאכט רביי הנדערט פעסער וויין. ווען רבי
 זכאי איז גישטארבן האט ער אײַכער גילאכט רביי מווינד פעסער וויין. ווארון בקדוש ברוב
 הוא בצאלט מדה כנגד מדה: רבי רבינא און רבי אישעיא. וויא האבן זײַך אלי פֿרויטאג
 באשאפֿן מיט שמות איין גוט פעט קאלב און האבן עס גיגעסן לכבוד שבת: רב הונא
 פֿלעגט אלי ערב שבת פֿאר נאכט שוקן וויין משבת ער זאל צווא קופּן דאס רעשט קרויט
 וואס גיפֿונט זײַך און ער האט דאס גיזאגט און וואסער. ער האט דאס גיטאן כדי דוא
 ערשטערס זאל גיט בלייבן קיין קרויט וועלן זײַך אלי ערב שבת ברענגן צו פֿאר קופּן.
 און ער האט עס גיזאגט און וואסער אריין איז דו ארומעלייט הט ער גיט גיזאגט געבן.
 ווי אלי זײַך אײַך איהם גיט פֿאר לאיך. נאר ווי זאלן אליין זאלן לכבוד שבת. דרום

ואל אימלעכוד זענען ער זאל שבת ערלויף האלבען. און זיין כוונה זאל זיין לשם שמים. און ווערט ער סאריף זמים זיין בעולם הזה. ובעולם הבא.

פרק שבעה עשר

אין פרק ווערט באשריבען ווי אזוי מען זאל האלטן די מצוה פון פירן תורים ווי דער שחר אין ווערן גרויס. און דער תורה שטייט די זאלסט נאך גיין נאך נאט ון ווייט מיגלויך איז. דאס מיינט מען דער מענטש זאל נאך גיין נאך נאטס מרות. הקדוש ברוך הוא איז סבקר חולה און נאל דער מענטש אויף סבקר הולד זיין. מיר גיפונען אין הקדוש ברוך הוא איז גינאנגען צו אברהם אבינו סבקר חולה זיין. דאס מצוה פון ביכור הוליס האט קיין שיעור ניט אפילו דער גרעסטער חשוב איז מהויב סבקר חולה זיין דעם גרעסטן ארויסאן. ווען איינער גייט הונדערט מאל און איין טאג. ווערט גערד מאל גרעכונט פאר איין מצוה. ווער עס גייט צו איין חולה. געמט ער צו איין זעכציגסט חלק פון דער קרענק. אונזערי חכמים שרייבן. ווער עס גייט גיט צו איין חולה איז גלויב ער טוט אן דעם חולה איין רציוחה. דעם ערשטן טאג זאל מען צו איין חולה ניט גיין. אויף זאל דער חולה דעם ערשטן טאג ניט זאגן אז ער איז קראנק. און ווי רבא איז שראף גינארין האט ער דעם ערשטן טאג גינאנגען די מיהר צו מאכן. עס זאל קיינער ניט וויסען אז ער איז שלאח. ווארון דס מול קאן היז דער פון ערנער ווערן. אבער דעם אנדערין טאג דס רבא גינאנגען אויס רופען פאר אלע מענטשן אז ער איז קראנק. ווארון אז מיין שונא וועט דאס דער הערין וועט ער זיך דער פריואן. אזוי וועט הקדוש ברוך הוא אים להכעיס מיה גינאנגען מאכן. און אז מינע גושע פריינט וועלין הערון אז אויף בין שלאף. וועלין וויא הפלה טאג פאר מיניט ווענין. אויף זאל מען ניט סבקר חולה זיין ניט און די ערשטע דריי שעות פון טאג און ניט איר די לעצט דריי שעות פון טאג. ווארון און די ערשטע דריי שעות. איז דער חולה פריש. אזו וועט ער מינען אז ער איז שוין גאר גינאנגען דארף ער שוין פאר ווייט ווענין. מיין הפלה ניט טאג. און די אונטערשטע דריי שעות איז דער חולה שטארק שוואך. וועט ער מינען אז עס וועט אים שוין גאר ניט העלפן. אזוי וועט ער שוין מיין הפלה ניט טאג אויף זאל מען ניט גיין צו איין חולה וואס ער הט חולי מעיים. ווייל אפשר דארף דער חולה זיין צורה מאהן. וועט ער זיך שעמין. אויף וועלכור חולה עס הט דס שווערי חילאת זאל מען אויף ניט גיין ווייל עס איז איין סכנה רב סעורס איז גינאנגען סבקר חולה זיין צו דבה. ער איז שטארק שלאף גינען. אזו זאגט רבא צו רב סעורס אויף בעהט דיה גייא צום מלאך המות זאג אים ער זאל מיר ניט ווייא טאג ווען ער וועט מיר די נשמה צו געמין. אזו זאגט רב סעורס צו רבא. די ביסט באקאנט מיט דעם מלאך המות אזוי ווי אויף פאר וואס זאגסט די אים גיטאליון. זאגט רבא ווייל אויף האלט שוין בייא שטארקן איז מיין מול שלעכט. פרענט ער ניט נאך מינע הייד אזו זאגט רב סעורס וויא אויף וועל בעמין דעם מלאך המות פאר דיניט ווענין גאר נאך דיין טויט זאקסטו זיך צו מיר באווייון. נאך דעם אז רבא איז גישטארקן האט ער זיך באווייון צו רב סעורס אזו פרענט ער רבא. זאג מיר אויב האסט עפיים גרויס צער גיהאט בעת ביסט גישטארקן. זאגט רבא גלויב מיר אז מען פלענט מיר אדער לאן פלענט מיה מיין הארין וויא בעת ביים שטארקן. אזוי גרונג איז דער מלאך המות מיט מיר גינאנגען ווייל די האסט אים פאר מיניט ווענין גינענטו רבא איז גינאנגען צו רב נחמן סבקר חולה זיין. וויא רב נחמן האט גינעקן אז ער האלט בייא שטארקן. זאגט ער צו רבא. אויף בעט דיה גייא צום מלאך המות און בעט אים ער זאל מיר גיט וויי טאג ווען ער וועט ביי מיר די נשמה צוא געמין. אזו זאגט רבא צו רב נחמן ביסטו דען ניט דער איינער חשוב בייא דעם מלאך המות ווי אויף ער האקסט ניט מיניט.

ברך פרק שבעה עשר אברהם

אז נועט מיה איה גיט תרבו. דאך וועל איה עם דיר צו ליב מאן. נאר דו זאלסט מיר צו זאגן אז דעם מויט זאלסט זיך צו מיר פארווייזן. אזו האט אים רב נחמן צו גיזאגט. אז רב נחמן איז גיזשטארבן. נאך דעם טוט האט ער זיך פארוויזן צו רבא אזו פרעגט אים דאך האסט עפס גיהאט גרויס צער בוי דעם שטארבן. זאגט רב נחמן דער מלאך המות האט מיה אזו גרוג דו גשמה גינמען אזו ווי מען געמט ארום איין האר פון דער מידעף. נייען הקדוש ברוך הוא זאל מיר זאגן גיט צוריק אויף דער וועלט וויא איה בין גינען. גיזאגט איה גיט גיזאגט. נייל דו גהעק פון דעם מלאך המות. איז שטארק גרויס. דרום בין איה שוין צו פרעדן אז איה בין שוין איבער גינמען. פון דו צוויי פעשיות קען מען זעהן וויא גרויס דו מצוה פון ביקור חולים איז. ווען דו צוויי לייט זאלן גיט גינען גיין מבקר חולה ויין זאלסטען זיי דאך דעם מלאך המות גיט גינען גיבעסטן פאר זייערע וועגן זיי זאלן האבן איין גרונגען טויט. איה זאל מען דעם חולה אים הערן עד זאל זיך גיט געסטן צום הארץ. אויף דארף מען דעם חולה זאגן דאס ווס דו ביזט קראנק דס איז אלעס דיר לטובה. אונזערי חכמים שרייבן אז ביי געקב אבינו איז קיינער גיט שלאף גינען ערשט זעקב אבינו האט תפלה גיטאן אז דער מענטש איידער ער שטארבט זאל ער פרור שלאף זיין. פרי ער זאל וויסען צוואה לאזן אונ ער זאל אהן זאגען ויין ווייב אונ קינדער. אונזערי חכמים שרייבן ווען דער חולה שטייט אויף פון דער קרענק איז אים הקדוש ברוך הוא מוחל ויגע עבירות. אונ אלעשע הנביאים צייטן איז קיינער גיט גיונג גיזארגן. ווער עס איז שלאף גינען דער איז גיזשטארבן. ביי אלעשע הנביא האט תפלה גיטאן אז דו קראנקע זאלן צוריק גיונג ווערן. דרום דארף יעדער מענטש תפלה מאן אויף ויין תגר ווען ער איז שטארף. אונזערי חכמים שרייבן ווען איינער איז מתפלל פאר ויין תגר אונ ער דארף דו ועלבע בקשה אויף. אזו ווערט ער פרור גיהאלפען. אונ דער נאך ערשט דעם תגר. ווען מען גייט צו איין חולה זאל מען זיך גיט זעצן צו קאפונס. אויף זאל ער גיט גיין מיט גאוה. נייל דו שכינה איז ביי דעם חזקי הקדוש ברוך הוא זאל אונ גיונג לאזן עד מצוה שנים זמן :

פרק שמונה עשר

אין דעם פרק ווערט גישריבן וויא איינליכער זאל זיך משמח בהלקי ויין. אונ זאל פון קיי שום זאך קיין דאנה גיט האבן. נאר ער זאל אלעס פאר ליב אהן געמין : אונזערי חכמים שרייבן וועלבער מענטש הייסט וואס ער גלויבט גיט אהן השם ותברך. דער וואס האט געלד צו לעבן היינט. אונ ער זאל איה מארגן דאס פאר מען גיט. נאר ער זאל זייער מאהן ויין מיטא ומתן אונ השיית וועט אים העלפן. ער זאל בטהון האבן אונ הקדוש ברוך הוא האמשע ער האט ווייניג געלד דאך זאל ער זיך משמח ויין מיט דעם וואס ער האט : אונזערי חכמים שרייבן וועלבער הייסט איין עושר דער וואס פרייט זיך מיט דעם וואס ער האט. עס איז דא טייר מענטשן וואס האמשע ווי האבן פיר געלד פון דעסט וועגן זארגן זיי פארט. ווי פיל וויא האבען וואלטן זיי גינערין נאך אזו פיל מאל גיהאט האמשע ער האט צוויי הונדערט טויזנט דאך וויל ער נאך מאפיל האבן. ער לאסט זיך גיט פניגן דער מיט. בין ער באקומט דאס גיסעל ערד איה זיך דענמאלט האט ער שוין גינג : מעשה אלכסנדר מקדו איז איין מאל נאר ווייט אונעק גינען בין ער איז גיקומען צו דער סייה פון דעם גן עדן. אזו קט ער זיך גיהייסן אויף פאגען די סייה. אזו זאגט אים איין קול פון דער סייה דאס איז דיא סייה פון נאט וואס דו צדיקים קומען דא ארום אריין. אזו זאגט ער איה בין איין מלה דאס הייסט איין חשוב גיט מיר עפס פון דעם גן עדן. אזו האט מען אים גינעבן איין אייג פון איין מענטש. אזו קט ער דאס איז גילויט

אוי :

אויף איין וואג שאל. אינ ויין נאָזן ווילפער אונ נאלד אויף דער אנדערע וואג שאל. אונ
 דאס אויג ווענט אלעס איבער. האט ער גיפערענט דו רבנים וואס דאס בטייט. אזוי זאגן
 דו רבנים צו אים דאס איז איין אויג פון איין מענטש, ווי פיהר דס אויג האט איז אלעס
 ווייניגבויער. עס נאך מין. אזוי זאגט דער מלך צו די רבנים ווער זאגט דאס איז אזוי. זאגן
 דו רבנים געס איין קליין שטיקל ערד אונ לויג אויף דעם אויג וועסטו זעהן אז דס ווילפער
 וועט באלד איבער וועגן. דאס בטייט אז וויא באלד אז עס קומט אויף דעם מענטש אויף
 אביסל ערד הט ער שוין אללעס גונג. אונ פרוד האט ער אלעס ווייניג. יעדער מענטש
 דארף זיך איבער רעכונגן ער זאל וויסען וואס פאר איין הקל רוא ווערט איז. ער זאל גיט
 מראכטן וועגן געלד. עס שטייט גישריפן אונ דער גמרא שמואל האט גיזאגט צוא רבי
 יהודא. עס אונ מרונק גישווינד. ווארין דו וועלד איז גיגלעכין צו איין חרונה. דער מענטש
 זאל גיט מראכטן וועגן געלד אויף זאל ער גיט נאך גיין נאך לוסטע קייטן. נאר ער זאל
 הורה לערנן ער זאל נאך גיין נאך מצות. ווארון אזוי ווי איין חרונה גידערט גיט לאנג
 אזו גידערין גיט דעם מענטשונס יארן אונ איין קליינע צייט פירט מען אים אונ איין פינצטערין
 גרוב. דער נאך האט ער הרטה אבער עס העלפט גיט. אונדער חכמים שרייבן. דו שכינה
 האט גיט גרויט ביי ועלכי וואס האפן ווער לעבן פאר בראכט אונ באנות אונ מראעקייט.
 נאר דו שכינה ריהט דא וויא עס איז פרויקה וויא עס איז דא מצות. אונ דער גמרא שטייט
 אזו: מין קנוד אז דו האסט געלד לאז דיר וואולגין. זארג גיט פאר ברענג גיט דיני זארין
 אונ צער. ווארון אונ גרוב קאן מען זיך קיין פענג גיט אן קאן. אונ ווען דער טויט קומט.
 נארט ער גיט איין מיניט נאר מען מוז הייבן גיין נאך וואס זאל דו מענטש שפענדיג זארגין.
 אונ אז דיר באכט זיך דאס די וולסט זארגין פאר דיני קינדער. איז עס אויף איין הקל.
 ווער וועט צו דיר קומען אונ. קבר זאגן אויב דאס געדר איז פאדיינע קינדער די בארפסט
 פאר דיניע קינדער גיט איבעריג זארגין. ווארון אז זיי דארפן גרויס ווערין. ווערט ווער
 געבד מיט זיי גרויס. ווארון דער מענטש איז דאך גיגלעכין צו דעם גראו פון פערד דאס
 איינע וואקסט אונ איינע פאלט. דרום פאר קלער גיט צו פיל פאר דיני קינדער. ווען עס
 איז דיר צו צייטן שלעכט זאלסט ריך אויף משמח זיין. רב שמעון בר אבא. ער איז גווען
 איין פרומער מענטש ער הט אונ זיך גיהאט אנעלכי מרות ווי אברהם אבינו. אויף איז ער
 גווען איין מבין אויף אלעלייא סחורות וואס עס איז נאר אויף דער וועלט פאר האנדע
 דאך האט ער גיהאט דעם גרויסן דלות דאס ער האט קיין ברויט גיט גיהאט. כפי וודגן
 האט אויף אים גיליגט דעם פסוק. לא לחכמים לכה. דאס איז טייטש. ווען איינער איז
 גאר איין קליינער. ער פאר שטייט יעדער משא ומתן. אונ אז ער האט גיט מין גיט מול
 העלפט אים גיט ויין קליינהייט. נאר וואס עס איז פשערט פין תקביה אזו איז: אונדע
 חכמים שרייבן דאס וואס דער מענטש זאגט איז הקל תבלים. ווארון אויף די טעג וואס
 זעגן שוין פאר ביי געאנגען האט ער דרויף גיט צו זארגין: זיי וועלן דאך שוין גיט צוריק
 קומען אלא ער זאגט אויף די טעג וואס וועלן קומען. דאס איז דאך לויטער נארישקייט
 ווארון ער קאן דאך גיט וויסן אויב ער וועט מארגין לעבן. קומט דאך אויס אז ער זארגט
 אויף פקעמדע טעג וואס זעגן נאר גיט זיין. אויף זאל זיך דער מענטש אויף קיין שום זאך
 גיט מצער זיין. ווארון דער מענטש איז בשאפן גווארין צו בלויו צרות ער זאל האבן אויף
 דער וועלט. וואס די צרות זעגן אים למובה. ווארון ווען עס גייט פאר ביי פערציו טעג
 אונ ער הט קיין צרות גיט. דר הט שוין אפ גיגומין ויין חלק עולם הפא אוף דר וועלט.
 ווארון עס איז גיט מיניקה אז דער מענטש זאל אונ ויין לעבן קיין צרות גיט האבן.
 אונדערי חכמים שרייבן עס איז פאר האנדן גרונגע זאכן וואס זיי קומען אויף דעם מענטש
 דאך הייסט עס יסורים. דאס ערשמע ווען איינער מאכט זיך איין מלכוש. אונ עס איז גיט

פרק שמונה עשר ברך אברדם

עו דער מאס אזו ווי ער וויל . דאס אנדערזי איז ווען ער ווי שענקין די זאך אונ ער איז
 דך טועה אונ גיט איין אנדערזי זאך . דאס דרויטע איז אז מען טומ אהן איין מלוש אודער
 איין העכר פאר מערס . דו פערטי יסורום הייסן ווער עם וויל פון זיין בייטול ארויס געמיין
 דריי גראשין אונ ער האט נאר צוויי . דאס זענין אלעס גרונגע יסורים . וואס אפילו דורך
 זיי ווערט ער גיט אהן זיין חלק לעולם הבא . אונ דער גמרא שטייט וויא אז דו פרוידניע
 מענטשין האבן זיך בניגין גילאזט מיט ווייניג וואס . אלע טאג איז גיווען איין בת קול פון דעם
 הימיל . אז דוא גאנצי וועלט ווערט גישפייט ווענין מיין זיך הניגא . אונ מיין זיך הניגא
 אליין לאסט זיך בניגין מיט באקסערין פון איין ערב שבת צום אנדערין ערב שבת . אז
 דיש לקיש איז גישמארבן איז נאך אים גבלבן איין מעסטיל זאפערין . אזו האט ער אויף
 זיך דעם פסוק גלייטענט . ועבו לאחרים חילם דאס איז פייטש דאס וואס דער מענטש האט
 דאס איז גיט זיין נאך ער לאזט דאס איבער פאר אנדערס ווענין . דרום זאל דער מענטש
 נאר גיט זארגן וואס עם קומט אים אלעס פאר . דען עם איז אלעס פון נאט . ווארין פערדיג
 טאג איידר דר מענטש ווערט גיבארין . ווערט אונ הימיל אויס גיווען דוא טאקסער פון
 פלוני זאל געמיין דעם פלוני . דאס פערלך פון דעם פלוני זאל דער האבין . דאס היז פון דעם
 פלוני זאל דער האבען . דאס ווייב פון דעם פלוני זאל דער פלוני האבן :

פרק תשעה עשר

איין דעם פרק ווערט גישריבען ווי אזוי מען זאל חתן פלה משמח זיין עם מאג זיין ארעמע
 אודער רייכע . אזו איז דער שובר נאר גרויס . אונדער חכמים שרייבן עם איז גיט גינג
 וואס מען עקט אונ טרונקט אויף איין חתונה . נאר מען דארף חתן וכלה משמח זיין דאס
 איז דער עיקר . מען זאל טאנצן אונ שפרנגען . אויף זאל מען דו פלה לויבן פאר דעם
 חתן ווען זיא איז גיט אזוי היפש דאך זאל מען זיא לויבן . דרום זאל אוטלויכער וויסן דעם
 דרך ארץ ווען איבער קומט עפס איה דעם פארק . אזו דארף מען אים שטענדיג זאגן
 אז דו האסט נאר גיט גיכאפט . אזוי איז ביי חתן בלה מען דארף דו פלה לויבן פאר דעם
 חתן . דאס זיא זאל אים גיפעלין . ווארין דאס הייסט דאך אויף גלייך ער וואלט עפס גיכאפט .
 אונ דער גמרא שטייט רבי יהודה גן אלעאי האט גינזימן איין שטעקין פון איין דרום אונ דעם
 גיטאנצט אונ גישפרנגין פאר דער בלה אונ האט גיזאנט דו פלה איז נאך זיין אונ היפש .
 רבי שמאל גן רבי יצחק הט גינזימן רבי שטעקונס פון דרום אונ דעם מיט זיי קינצין גיטאכט
 ער האט זיי גיווארפען אונ דער הייך . דאס האט ער גיטאן לשם שמים . כדי חתן פלה
 זאלן ליסטין זיין . ווי רבי זירא האט דאס גיזעהן האט ער גיזאנט דער אלטער רבי שמאל
 פאר שטעמט אלי הלמידי חכמים . עם איז איין הרפה פאר איין מלמד חכם צו מאבין זיך
 אזו ליסטין פאר אלע מענטשין . אבער ווען דער גיטער רבי שמאל איז גישמארבן . איז
 פאר זיי ארין גישטאנן איין פייעריקע זאל . דאס באטייט אז ער איז גיווען איין גרויסער
 צדיק . וואס זיין גלייכין איז גיט גיווען אונ דעם גאנצן דור . אזו האט רבי זירא גיזאנט דעם
 איז אים גיכאפט דער פאר וויל ער האט זיך שטארק לוסטיג גיטאכט פאר חתן בלה אזוי
 זיי איין שוטה . רב אדא בר אבהה . ער פלעגט דוא בלה צו געמיין אויף זייני אקסלין אונ
 האט מיט איר גיטאנצט אונ האט זיך שטארק לוסטיג גיטאכט . צווי האבן אים דו איבערניע
 רבנים גיפרענט אויב זיי טאגן אויף געמיין דוא בלה אויף דיא אקסלין אונ זאלן זיך לוסטיג
 מאבין . הט זיי רבי אדא גיענטפערט . אז עם זאל זיך אייך באכטין אז איהר טראנט איין
 בעליק אויף דו אקסלין טאנט איה . דס הייסט אונ איר תעט גיט האבן מיין הרהר טאנט
 איר דו בלה געמיין אויף דו אקסלין אונ זיך לוסטיג מאבין . נוא ווען אועלבע גרויסע לויט .
 זאבן זיך גיט גישעפט ליסטין מאבין חתן בלה בארפין מר זיך בנדואי גיט שעמין . דער

עיקר

עיקר איז מען זאל דאס טאן קען שמים. און דוא רשעים וואס וויל לאכין פון דעם. וויא
וועלן האבען וויער ביי צאלונג: ווען רבי דעם זיין זון חתונה גימאכט דעם ער ניש גיבעט
בר קפרא אויף דער חתונה. ווייל בר קפרא פלעגט שטארק לוסטיג מאכן אויף איין חתונה.
האט רבי מורא גיהאט אז ער זאל דער פון ניש לאכין. ווארן ווען רבי האט גילאכט איז
דעם אייגענים טאג איין צרה נישען. ווי בר קפרא דעם גינען או מען האט אים ניש גיבעט
אויף דער חתונה. האט בר קפרא אויף נישרוגן אויף דעם הויז ווי דו חתונה האט גינאלט
ניין. פיר אונ צוואנציג מאל צעהן טוונד גילדען האט מען הוצאות גימאכט אויף דער חתונה
און בר קפרא האט מען ניש גיבעטן: נאך האט ער נישרוגן. ווען עס ניש איינים ניש
וואס ער טוט ניש נאטס ווילן. מכל שכן דער וואס טוט נאטס ווילן וועט אים נאך בעסער
גין. ווי רבי האט דאס גינען האט ער היבף גישקט בעטין בר קפרא אויף דער חתונה.
אזוי האט בר קפרא ווישער אנדערש אהן נישרוגן ווען דו מענטשן וואס זיי טאן נאטס
טוידין גייט וויא ניש אויף דער וועלט מכל שכן וועט זיי גיין ניש אויף יענער וועלט. וויא
בר קפרא איז גיקומען אויף דער חתונה. זאגט רבי צו אים איה בעט דו זאלסט מיה ניש
טאכן לאכין. ווארן דעם טאג וואס איה לאך דעם טאג קומט איין צרה אויף דער וועלט
און דער פאר האט רבי צו גינאנט בר קפרא דאס ער וועט אים געבן פיר מעסטליה מיט
ווייץ אזוי זאגט בר קפרא זאג מיר וואס פאר אמעסטליה וועסט מיר געבן כדי איה זאל
טויסן וואס פאר איין זאק איה זאל מיט ברענגין. האט אים רבי נאר ניש גינעטפערט. האט
בר קפרא גינטון איין זאק און האט אים אויף ניה אהן נישאן און קומט צו רבי און זאגט
צוא אים גיב מיר אפ פיר מעסטליה ווייץ וואס האב גיליגן. האט רבי אן גיהויבן צו
לאכין. ווייל דער בר קפרא איז איין גרויסער למדן און איין חשוב דאך האט ער אהן נישאן
איין זאק זאגט רבי איה האב זיה דו גיבעטן זאלסט מיה ניש לאכידוק טאכין. זאגט בר
קפרא איה וויל מין ניש נאר גיב מיר דו פיר מעסטליה ווייץ. ווער הייסט דו לאכין. איה
זאגט בר קפרא צו רביס סעכטער מארגין וועלן מיר ערשט וויין טרונקן כדי דין פאטער
זאק טאנצין און דין מופער זאל זונגען. קאן מען זעהן וויא גרויס דו מצוה איז משמח זיין
היין פלה. אז אנעלכע גרויסע לומדים האבן זיך אזוי לוסטיג גימאכט מכל שכן אונז דארפן
פונדראי לוסטיג מאכין חתן פלה. כדי מיר זאלן זיך זוכה זיין משמח זיין העולם הנה ובעולם
הבא אמן.

פרק עשרים

אין דעם פרק ווערט נישרוגן ווי מען זאל ערליך האלטן דוא לומדי חתונה ווייל דער עבר
דער פון איז נאר גרויס ווארן זיי זענן חשוב ביי הקדוש ברוך הוא: אונזער חכמים
שרייבן אז ווי מען דארף זיך פערקומן פאר השירה. אזו דארף מען זיך פערקומן פיר תלמידי
חכמים. און מען זאל זיי ערליך האלטן. יהושפט איז איין כלה גינען. און אז ער האט
גינען איין למדן האט ער זיך פון דער שטול אויף גיהויבן און האט גיקושט און גיהאילט.
און האט אים גירופין רבי רבי מרי מרי. האטשע דו עמי הארצים פלעגן דו לומדים ניש
ליב האבן. רבי עקיבא איירער איז גינען איין למדן ווען ער איז נאך גינען איין עס הארץ.
האט ער גינאנט אז ער זעהט איין תלמוד תכם וואלט ער אים גינערין צו הוכין אזו ווי איין
איין אייזיל. אונזער חכמים שרייבן. פאר צייטונס האבן דו עמי הארצים גרויס ענאה גיהאט
אויף תלמידי חכמים ווען ניש וואס זיי האבן זיי גידארפן צום משא ומתן וואלכין זיי גינען
זיי אום גיברענגט. יעדער דארף איין למדן מכבד זיין. ווען דו זעהסט אז איין למדן טוט
זיין עבירה זאלסט אויף אים קיין ענאה ניש האבן אויף זאלסט אים מכבד זיין. ווארן גינען
האט ער וויער תשובה נישאן. מיר גיפונן און דער גמרא ווי גרויס דו עבירה איז אז מען

אין גיט כבוד אין תלמוד חכם. רבי עקיבא הוה ידעא פיר און צוואנציג טוונד תלמודים. און אין קארצע צייט פון פסח ביו שבועות וענין ווי בעולם הוה אלע אים גישטארבן. ווייל ווי האבן איהם קיין כבוד גיט און גיטאן :

כיר גיפונן אז דו תלמודי תכמים טוהן זיך אהן כבוד אפילו נאך זייער מוהט :
מעשה רבה און רב תמנא וענין גינען ברודער. ווי וענין ביירי גלייך גישטארבן און הויז לצרין. האט מען ווי גיפירט גיין ארץ ישכאל ווי ווי וענין גינען אים צווא דער בריק וואס מען גייט איבער גיין ארץ ישכאל. אזי וענין דו קעמליה גיבלוב שטיין. האט אין סוחר גיפרענט דעם אנדערין סוחר וואס האט באטייט האבן דוה רבנים אים גענטפערט דוה ביידע טויטע טוהן זיך כבוד אהן. דער זאגט מען זאל יענים פרוי ארובער פירן און דער זאגט מען זאל יענים פרוי ארובער פירן. דרום שטיין דו קעמליה זאגט דער סוחר צו דוה רבנים ווען איר זאלט כיה פאלגן. און וואלט גלייכער גינען איר זאלט רבה צוה ערשט ארובער פירען. ווייל ער איז דער עלטערע. אזוי און באלד דאס קעמט מיט רבה צו ערשט ארובער איבער דר בריק. דר ווייל איז באלד דעם סוחר ארום אלע זייני ציין ווייל ער האט גיזאגט אז רב תמנא זאל צום אונטערשטן גיין. פון דער מעשה קאן מען זעהן. דער סוחר האט דאך גיין גיט גיזאגט נאר רבה זאל צום ערשט גיין. האט ער גידיאט אז פסק אז אלי ציין זענן אים ארום און דאס איז דאך גינען ביזא טויטע לויט. מכל שכן ווער עס איז סבבה אין תלמוד חכם. קאן מען פאר שטיין ווי גרויס דער עולם איז : אונדער תכמים שרייבן וועלכער עס האט ליב תלמודי תכמים דער איז זוכה אז ער האט מיגדער וואס זענן אויך תלמודי תכמים. ווער עס האט סוחר פאר רבנן דער איז זוכה צו ווערין אין למדן. באם ער איז גיט גיין למדן. איז ער זוכה אז ווינע בייר ווערין אזוי אהן גינען גלייך ווי אין למדן זאגט דאס. ווען דו זעהסט אין למדן וואס ער איז אין בייער. דאך טוה אים און כבוד ווארן דוה הורה וואס ווי איז גיגלעכען צו פייער. וויא הוצט אים :

פרק אחד ועשרים

אין דעם פרק ווערט גישריבן ווי גרויס די תשובה איז גיליבט פאר השויה. וואל אין דעם וואס טוט תשובה. און פסק שטייט דו זאלסט אין טאג פאר דין טיט תשובה מאן. האבן רבי אליעזר ס תלמודים אים גיפרענט. ווי אזי דאס טיגליה קאן דען דער מענטש וויסען ווען ער וועט שטארבען. האט ווי רבי אליעזר גענטפערט. ווייל דער מענטש ווייסט גיט ווען ער וועט שטארבען דארף ער זעהן טאג תשובה צו טאן. ווארין שאפער שטארבט ער בארגן. שלמה המלך האט אויך דאס גימיינט וואס ער האט גיזאגט דו זאלסט אלי צייטן האבן גרויס רייני ווייסע קליידער. אין משל אין מלך האט פארבעטן אלע זיינע קנעכט אויף אין סעודה. נאר ער האט ווי גיט גיזאגט ווען דו סעודה וועט זיין. נאר ער האט ווי גיזאגט ווי זאלן גרויס זיין צו אין סעודה. דו קלוגע קנעכט ווי האבן זיך הייבן אן גיטאן ווערן זייני קליידער און האב זיך נאר זיין אים גיצורט. ווארן וויא האט זיך גינדאכט גינען וועט דו סעודה באלד זיין. ווארן וואס פעהלט ביי אין מלך עס איז אלעס דא. דרום זענען זיין גינען פארטיג ווי האבן זיך גינענט פאר דעם מלך סוחר און זיי האבען גינארט ביו דער מלך וועט זיי רופען. און דו גארזשע קנעכט. ווי האבן זיך גיפראכט איידער מען לאריוועט אים אין סעודה איז אין סוחרה. דרום וועט אזוי געהן דו סעודה גיט זיין. אזוי האבען זיי זיך נאר גיט מבו גינען אויף דער סעודה. נאר זיי האבען גיטאן ווייער זייער ארביט אזוי ווי דער סוחר איז פון אין קנעכט פלוצלונג גיט דער מלך אין בפעהל אז דו אלי גיבעטונגע זאל שוין קומען אויף דער סעודה. דו קלוגע וואס זענען גיזעפן פאר דער סוחר ווי זענען גינען זיין גיקלייד. ווי זענען באלד אריין גינאנגען צום מלך

מלך ווארין ווי זענען דאך גיווען גרייט אָבער די נאַראַנים . ווי האָבען קיין צייט גיט גיהאט
 זיך אַיבער צו טאן און ווי מען בראַרף פאר אַיין מלך צו קומען . וואס האָבען ווי ניקאַנט
 טאן האָבען ווי גימוזט גיין און ווערע צוריסענע קלוידער . ווי זיי זענען גיקומען פאר דם
 מלך . האט דער מלך גיזעהן ווי מואס ווי גיווען אן גיטאן איז ער ביז גינארין אויף ווייז
 און מיט דו קלוגע האט ער זיך שטאַרק גיפרייט . און האט זיי גיועצט צום טיש . און האט
 גיפסקינת . און די נאַרנים זאלן שטיין פון דער ווייטונג . און זאלן צו זעהן ווי דו קלוגע
 עסין און טרונקן . דאס משל גייט אויף אונז . בקדוש ברוך הוא הייסט דער מלך . און
 מיר הייסן די עבדים . ווער עס גרייט זיך אן באצייטונגס ער טוהט תשובה דער קאן היבף
 צו קומן צו השירה און השירה זעצט אים און גן ערן און השירה איז זיך משלם מיט אים .
 ווער עס איז אָבער אנאד . ער טראַכט זיך אויף האב נאך צייט תשובה טאן . און קומט
 ער דאך מיט זייני צוריסענע קלוידער פאר הקדוש ברוך הוא . איז זיין פסק אז ער שטייט
 און זעהט וואס פאר אַיין זענען דו צדיקים האָבען . און ער האט אַפנים ווי אַיין פארהויער
 שטייט ביי דעם עולם . רבי מאיר זאגט גיט אז גרינג קומט אַהן דו רשעים מען זאל ווי לאזן
 זעהן ווי דו צדיקים זענען מקבל זענען ווי שרייען זיך פריער גינג אַהן און דעם גיהנום
 איידער ווי זענען זוכה . וואל דער ווגונט אז וויא ווערט גיט מבויש פאר דער עלטער דאס
 הייסט און דער ווגונט איז ער גוט . און אויף דער עלטער ווערט ער ריל שלעכט . און וואל
 דער עלטער וואס זיא איז מכפר אויף דער ווגונט . ווי אזוי דער מענטש פירט זיך אזוי
 העלפט מען אים צו . פירט ער זיך גוט העלפט מען אים צו . פירט ער חיו שלעכט .
 באקומט ער אַיין תברוקה וואס ער לערנט זיך אפ פון ווי . תכלל וויא אזוי דער מענטש
 וויל אזוי פירט ער זיך . ווארין איידער דער מענטש ווערט באשאפן פרענגט מען דעם
 טראפן זיך פאר הקב"ה . און מען פרענט וואס זאל דאס ויין צו אַיין עושר צו אַיין עני .
 אָבער צו אַיין צדיק צו אַיין רשע חיו . דאס פרענט מען גיט . דאס איז באדעם מענטש אַן
 דער האנד . משל איינער האט צו פאר קויפן טראן וואס עס שטונקט אויף האט ער צו פאר
 קויפן באלמים אַייר וואס שמעקט זייער גוט . קומט איינער און וויל קויפן טראן זאגט ער
 מעסט דיר אַליין אן . קומט איינער וואס וויל קויפן בלסים אַייל . זאגט ער ווארט איה וועל
 דיר אן מעסטין . מיר וועלין גיירי הנאה האבין פון דעם גושן בית אזוי אויף דער מענטש .
 וויל ער גיין און שלעכטין ווען זאגט מען צו אים מעסט דיר אַליין אן און מען לאזט אים גיין .
 און אז ער וויל גיין און גושן ווען דאס מיינט מען אז ער טוהט תשובה . זאגט השירה צוא
 אים ווארט איה וועל דיר אַליין ווייזן דעם גושן ווען . דו מרות פון הקדוש ברוך הוא איז גיט
 אזו ווי בייא דעם מענטש . ווארון אז דער מענטש ווגרינט קייגן זיין חבר . אפילו ער בעהם
 אים שטאַרק אָבער דאך איז אים אַיין פסק אויב ער האט אים אן נאנצן מוחל גיווען .
 אָבער אז ער טוט אַיין עבירה קענין השירה און ער טוהט תשובה אזוי ווי עס דארף זיין
 איז אים גיוויס השירה מוחל . דו תשובה איז אזוי גרויס וויא פרענגט אַיין רפואה אויף דער
 וועלט . תשובה איז אזוי ליב פאר הקב"ה אז זיא גייט ביז אן דעם פסא הכבוד . תשובה קאן
 גרענגן דו זאולה אויף דער וועלט . תשובה דער ליינגערט דעם מענטש זיינע יארין אונטער
 תבואם שרייבן וועלכער הייסט בעל תשובה . אז עס קומט פאר נאך אַיין מאהל דו זעלבדי
 עבירה וואס ער האט אויף איר תשובה גיטאן . און איצונד טוט ער דו עבירה גיט דער
 הייסט אַיין בעל תשובה . אָבער אז ער טוט תשובה . און אז עס קומט אים פאר דוא איינע
 עבירה און ער טוט ווייטער דו עבירה . העלפט אים גאר גיט זיין תשובה . עס איז אז
 גלייך איינער איז זיך כזבל און האלט אַיין שרץ און דער האנד העלפט אים עפים זיין סבירה
 ווען איינער זאגט איה וועל טאן עבירות דער נאך וועל איה תשובה טאן . אנדער יום פפאר
 זעט מכפר זיין . דאס העלפט גאר גיט דו עבירות ווערין גיט מכפר . און וואס איינער זוגרינט

קייני

ברך פרק אחד ועשרים אברהם

כי יזין ויוי חבר דאם איז יום כספר גוט מכפר גאר ער מוז אים מתולה בעמין. אויף זאל
 דער מענטש גוט מיינען אז ער פאסט דאס הייסט שוין איין השובה. גיין גאר תורה מצות
 צדקה נמינות חסד דאס הייסט איין השובה. אונזער תכמים שרייבן ווען איין למדן פאסט
 פיל תעניתים. זאלן דו הינד ווייני מאל צייטן עסן. רבי זרעא שבתים זענען גינען גרויסע
 רשעים. האט זיי רבי זרעא שטארק מקרב גינען. ווארין ער האט גינאלט זיי זאלן פארט
 השובה טאן. זיי רבי זרעא איז גישטארבען האבען די רשעים גינאנט זיי רבי זרעא האט
 גילעבט האבען מיר גינאנט השובה טאן ווארון ער וואלט פאר אינו גינען מתפלל גינען
 דרום דארף מען די רשעים מקרב זיין גוט צו דער נויטערין. סאמיר וועלן זיי השובה טאן.
 אונזערע תכמים שרייבן עס איז גלייכר איין מאל צו האבן תרפה אונ זיין הארץ איידער
 מען זאל זעבן יענים הונדערט שלעק: אונזערע תכמים שרייבן זיי גרויס השובה איז פאר
 הקביה אז השירה האט דעם מלה ירבעם אונ זיין קלייד אן גינען אונ האט אים גינאנט
 טווא השובה. ווארין איה השם יתברך אונ דוא אונ דוד המלך וועלן מיר צוא זאטען אונ
 זן עבן שפאצירן גיין. זאנט ירבעם ווער וועט צום ערשטען גיין. זאנט אים הקדוש
 ברוך הוא דוד המלך וועט צום ערשטען גיין. אזוי זאנט ירבעם וויל איה קיין השובה גוט טאן

פרק שנים ועשרים

איין דעם פרק ווערט גישריבן זיי אזוי פאן אונ ווייב זאלן זיה פירען. זיי מאנן בייה אידער
 ארום זיין. אזוי וועלן אים ווייני טעג טאפיל זיין. אונזער תכמים שרייבן איין אשה
 איז לויטער צואה. פון דעסט וועגן זיי השווב זיא איז גאה. דאס הייסט אימליכער מענטש
 זייל איין ווייב האבן ער קאן איה איר גוט זיין. אהן בריוט קאן ער זיין אונ איה ווייב
 גיש. דער ערשטער דנה ארץ איז אז ער זאל אונטער זיין ווייב גוט זיין. מכל שכן אונטער
 אפרעטדע אשה. מען זאל ליבערש אונטער איין לייב זיין איידער אונטער איין פרויא. אויף
 זאל ער גוט רירן הצפה אידער ניכול פה אפילו מיט זיין אייגן ווייב. ווארון גאה דעם
 טויט רעכנט מען אים דאס פאר איין עבירה. רבי יוסי קט באגעגנט אליהו הנביא. זאנט
 ער צו אים עס שטייט אונ דער תורה גאט האט גינאנט איה וועל דעם מענטש איין הילה
 זעבן. דאס האט השירה גימיונט איין פרויא. פירען איה דוד מיט נוס קאן איין פרויא דעם
 מענטשין צו הילה זיין. זאנט אים אליהו הנביא. ווען דער מענטש קופט ווייץ קאן ער דען
 דעם ווייץ עסן אידער ווען ער קופט פלאקס קאן ער דען דאס אהן טאן. דרום האט אים
 השירה גיגעבן איין פרויא זיא זאל ערשט דעם ווייץ קאלן אונ באקון בריוט. אונ דעם
 פלאקס זאל זיא שפינען. דעסט גלייכן אנדער זאבן קאן ער גוט באקומן צייטן דו פרויא
 העלפט אים צו. איין גוט ווייב איז איין גוטע מתנה צום מאן. איין ביו ווייב איז איין צדעה
 פר דעם מאן. וואס זשע זאל ער טאן. זאל ער איר גט זעבן וועט ער גידיקט ווערן פון
 דעם צדעה: נאך איין רפואה האבען אונזער תכמים צו דער מנה גאנט עס איז איין שפראך
 ווארט. ווען דוא האסט איין ביו ווייב. אזוי געט דיר נאך אייגע. דאס איז בעסיר אלעם
 וואקסט איר גיגעבן הונדערט שטעקונג. ווער עס האט איין גוט ווייב. דעם איז וואל ווייני
 מען באקומען איהם אזוי גוט גלייך ער וואלט סאפיל גילעבט אלעם איין אנדערער. פערציג
 טעג איידער דער מענטש ווערט גיבוירן רופט מען אויס אונ היממעל אז דו סאכטער פון
 דעם זאל דער אונ דער מענטש זעמין. דאס איז גאר ביי דעם ערשטן פאר פאלק. אבער
 אז ער זעמט דאס אנדער ווייב גוט מען אים נאך ווייני מעשים. איז ער פרום גוט מען
 אים איין גוט ווייב. איז ער חס ושלום גוט פרום. באקומט ער איין ביו ווייב. אונ דאס
 איז שווער ביי הקדוש ברוך הוא אזוי זיי קריעת גס סוף:

מעשה איין קיסרהתה האם גפרענט רבי יוסי ווי לאנג האט גירוערמ בוי אייער נאט דוא
 וועלט וואס ער האט בשאפין. האט ער איהר גיוואנט וניקס טאג האט גירוערמ. ואנט
 ווא ווס וע טוהט איינער אייער נאט. הט איר רבי יוסי גיוואנט נאט ווצט אונ מאכט שירובים
 אז דער זאל געמין דעמס טאכטער. אונ דאס געלט פון דעם זאל געמין דער. זאנט דו
 קיסרהתה איז דען דאס אזא גרויסע קינמס אז מען זאל אזא גרויסע צייט פאר פרענגן איבער
 דעם. איהר האב טווינער קנעכט אונ טווינער מיידן. אזוי וועל איהר אויף זיי שירובים ריידן
 אז דו טויר זאל געמין דעם קנעכט. אונ דער קנעכט זאל געמין דוא מויר. זאנט רבי יוסי
 בוי דיר איז דאס איין קלייני זאך. אונ ביי נאט איז דאס נאר איין שווערי זאך. אזו איז
 דער גוטער רבי יוסי פון איר אונעק גינאנגין. וואס טוהט דו קיסרהתה זיא האט אירע אלי
 עבדים אונ דונסט מיידן צוא נאמען גירופען אונ האט זיי משה גיווען. דער קנעכט זאל
 געמין דו מויר. אונ דו מויר זאל געמין דעם קנעכט. ביז זיא האט זיי אלי משה גיווען.
 דאס האט גירוערמ איבער איין נאכט. צו סארגונס פרוא קומען זיי אלי פאר דער קיסרהתה
 איינער בלינד. איינער לאם. איינער טויב. אפאלל איבער דער איינער נאכט ועגין זיי אלי
 גיווארן פאר קאליקס. אזו פרענט זיי דו קייסעהתי וואס ווילט איר. וואס איר זענט אלי
 צו נאמען ניקומין. דא זאנט דו מויר איהר וויל ניט דעם קנעכט. אונ דער קנעכט זאנט
 איהר וויל ניט דוא מויר. אקצור עם איז ניט גיווען איינער וואס ער זאל גיווען וועלן דעם
 שיריה. דער וויל איז ניקומען רבי יוסי. זאנט אים דו קייסעהתי ליבר רבי. איינער זעה
 איהר אז קיין שום נאט איז ניט אזוי ווי אייער נאט. אייער תורה איז אמת. איינער זעה איהר
 ווי אמת דו תאסט מיר גיוואנט. זאנט רבי יוסי איהר האב זיך דיר גיוואנט. אז דוא האלסט
 דאס פאר גרונג. אונ בוי נאט איז דאס נאר שטארק שווער אזוי ווי קריעת ים סוף. ווארון
 צו צייטן האט דו פרויא איין הסרון אורער זיא איז בייו. אונ דאך סוז זיא דער סאן געמין.
 ווארון דאס וואס אים בשעמט איז פון השיות פון דעם סוז ער צו פרודין זיין דרום איז דאס
 ביי השיות אזו שווער. אונ אז דער מענטש געמט דאס אנדערי ווייב איז שוין נאך זייני
 מעשים נאך פאם ער איז פרום האט ער איין גוט ווייב. דאך האט דער מענטש ניט קיין
 נחת רוח נאר פון דעם ערשטן ווייב. אזוי ווי מיר גיפונן אז השיות זאנט באם איר וועט
 זיט פרום זיין. אזוי וועל איהר אייערי קונדער געבין צוא איין אנדערי מטער. דאס איז איין
 גרויסע קללה. אז אופליכער זאל דרויף מתפלל זיין. אז השיות זאל אים דער פון אפ
 היטען אונדערי חכמים שטייבין ווען נאט וויל איינים שטראפן אונ דער האט קיין געלד ניט
 אז ער זאל אים שטראפן ער זאל דאס געלד אהן ווערין. אזו געמט ער ביי אים צו זיין
 ווייב. אונ דאס ווייב שטארבט קיינים ניט אפ נאר דעם מאן. איהר שטארבט דער מאן קיינים
 ניט אפ נאר דעם ווייב. אז דאס ווייב וויל נאך איין מאל תתנה האבן. מאכט זיך אז
 דוהר רוא קינדער קאן זיא ניט תתנה האבן. אודער אירע עקשרין לאזן זיא שוין ניט
 תתנה האבן. דרום פאר ברענגט זיא ישוין אזוי אירע יארין. דעם וואס עם שטארבט ריל
 דאס ווייב איז גלייך ווי אונ דעם טאג וואלט דס בית המקדש חרוב גיווארן. ווען איינער
 האלט ניט זיין גדר איז דער עונש דאס זיין ווייב ריל שטארבט. אונ ארץ ישראל ווער עם
 האט תתנה גיהאט האט מען אים גיוואנט. האסטו איין גוט ווייב. האסטו בלוז אלעס גומס.
 האסטו איין בייו ווייב איז נאר ערנר אקעס דער טויט. איין בייו פרויא איז איין מצוה
 גט צו געבין. ווער עם האט איין בייו ווייב אונ קאן איר קיין גט ניט געבן וויל ער הט
 זיט דוא בתובה צוא באצאלן דעם איז נאר ביטער. איהר ניהער אופליכער זיך בצניעות
 האלטן ווען ער איז משמש הקטה. אזוי ווי מיר גיפונען אז דו פאר צייטונע לייט האבן זיך
 בצניעות גיהאלטן. רבה בן רב הונא ווען ער האט זיך גיוואלט מיט זיין ווייב באהעפטן.
 האט ער צום ערשטן מיט דעם גלאק וואס האט גיהאנגן ביי דער טיחר גוט גיקלונגן ברי

דוא אלי הווי מענטשין זאגן אונזעק גיין . אפוי האט צום ערשטין אלי פליגן אפ גיאנט
 איידער ער האט משמש המטה גיווען . רב פפא האט פרויער דו מוזקון פאר זאגט איידר ער
 האט משמש המטה גיווען . ווארן מען פאר גיט משמש המטה זיין פאר קיין שום לעבדיג
 באשעפניש . ווער עס הייסט זיין ווייב זיא זאל עפס פאר דעגן אויף פרנסה . דער האט
 קיין מאל זיין ברכה גיט און זיין געלט . ווער עס האט מיט זיין ווייב פאר פאר זיין לעכט .
 האבן דו מינדער די נכפה סם וישלום . ווער עס איז משמש המטה און דעם בעט ווי איין
 קינד שלאפט איז פאר דעם קינד איין גרויסע סכנה . דאס קאן איהר הלילה דו נכפה האבען
 און אז דאס קינד איז גאך קיין יאר גיט אלט בארף ער דרויף ליינען זיין האנד . אודער זיין
 פוס בשעת מעשה : און ווער עס שטייט נאקט פאר איין לעכט דער זעלבער קאן הלילה
 דו נכפה האבן : אונזערי חכמים שרייבן ווער עס האט זיין ווייב ליב און ווי זיך זעלבסט
 און ערליך האלט ער זיא גאך מיין וויא זיך זעלבסט . אויף דעם איז גיאנט ניווארן דוא
 זאלסט ווייסן אז און ביין הווי נעמט זיין שלום :

פרק שלשה ועשרים

אין דעם פרק נערט גישרובן ווי אזוי דער מענטש זאל זיך האלטן מיט דעה ארץ . נעמט
 אים שטענדיג גוט זיין :

אונזערי חכמים שרייבן וועלכיס איז דו קלייני פרשה און דער תורה וואס דו נאנצע תורה
 היינט און איהר . דאס איז ווען דער מענטש ווייסט דעם פסוק פון דעה ארץ
 פירט אים הקדוש ברוך הוא ווייסער . אז ער זאל קיין עבירה גיט טאן : אונזערי חכמים שרייבן
 ווען דו תורה זאל גיט גיווען גיגעבן ווערן אויף דער וועלט . דאך וואלט מען זיך פיר זאכין
 גיווען גיקאנט אפ לערנן . דאס ערשטע איז דער מענטש זאל זיך בצניעות האלטן ווען ער
 גייט זיין צורף טאן . וואלט מען זיך גיקאנט אפ לערנן פון איין קאץ . זיא טוהט איהר צורף
 ווען קינד זעהט גיט . און דער גאך פאר דעקט זיא עס צו . דאס אנדערי איינער זאל ביי
 דעם אנדערן גיט גיליגען וואלט מען זיך גיקאנט אפ לערנן פון איין אהמאס . דו אהמאסין
 זיי פראגן זיך צו בויף איבער דעם ווער ווייזן זיי זאלן האבן איבער דעם וויינער
 און זיי זענן פיל צו זאמען און איינס נעמט גיט צו ביי דעם אנדערן . דאס דרוטע וואלט
 מען זיך אפ גילערונט פון איין טויב מען זאל גיט סנה זיין . דו טויב בהעפט זיך גיט צו
 קיין אנדערן נאר צו איר פאהר : דאס פערדי וואלט מען זיך גיקאנט אפ לערנן פון איין
 דאן וויא אזו מען זאל מיט דעה ארץ זיך נוהג זיין בשעת משמש המטה . ווארן דער קאן
 זאגט צו דער הוי איהר וועל דיר קופין איין קלייד עס זאל דיר גרייבן ביי צו דער ערד . און
 ער לאזט אפ זיין פליגל און זאגט איר זעהקט דאס קלייד וועל איהר דיר קופין . גאך דעם
 זאגט ער דער קראם זאל מיר און גיט פאלין ווי איהר זאל האבן געלד וואלט איהר דיר תיבה
 גיקופט . נאר עס פעהלט מיר געלד : רב הא גיאנט צו זיין ווען איבי דו האסט דיה שוין
 פיל במוקט און דער תורה און האסט גינג גילערונט . דאך ווער איהר דיה לערנן דעה
 ארץ . אז דו קופסט פון וועג און ברענגסט סחורה זאלסטו זעהן דו סחורה פאר קופין ווען
 דער קאריש איז גאך אויף דו שטייוול . דאס מיינט מען נעם ווייניג פאר דונסט און פאר
 קויף . דאס אנדערי איז מאנקט אלעס פאר קופין . און דער גאך האבן דרויף תרטה . נאר ווייזן
 אז דוא האסט פאר קופט זאלסטו שוין קיין תרטה גיט האבן ווארן טאמיר וואלט ער דיר
 זאגט ניווארן . דאס דרוטע איז אז דוא פאר קופסט סחורה נעם פרויער צו דאס געלט און
 לייג דאס און ביימיל ארין . און דער גאך גיב דוא סחורה : דאס פערדי נעם ליבערש איין
 מעסטיל אויף דער ערד ווי איין קארץ אויף דעם בוידיס . דאס הייסט עס איז גלויביר און
 זיין הויס צו פאר דעגן איין גראשן ווי און דער פרעכער איין טאלער : דאס פופטע איז . און

ברך פרק שלשה ועשרים אברהם כה 49

דו האסט מי טרין און דיין קופער לוף באלד צו דער פּרעם . דאס מיניט מען באם דאָרפֿסט
עפּים איין מלאכה צו טאן און דיין הויז ווארט מיט בייז עם ווערט מיין קאלי נאר טוא הינפֿר
אויף האט ער אים גיזאנט געלד צו לייזן אויף וועקסלן איז מיט גוט ווארין עם קאסט ארביט
איינער מען קרוינט צוריק דאס געלד . ווען דיין חבר ואנט דיר עפּים איין זאך און בעט
דיך זאלסט עם מיט איבער היידן פאר מינים . און ווען די פאלקסט מיט דאס אהן זאג פון
דיין חבר האסטו ווער איין גרויסע עבירה דער פאר . אויף היט ער איהם גיזאנט אז פאר
איין שררה זאלסטו מיט דער ציילן אלי בייני נישעפטון ווארון מיט דער צייט קאן ער דיר
איין בעה טאן . אויף קיין פּרנס זאל מען מיט מאכן פון קיין שייגע משפּחה ווארון אז דער
פּרנס וויל זיך גרויס האלטן קאן מען אים זאגן וואס בוסטו אויז גרויס בוסטו דען דער גרויסער
מיוחס . דרום וועט ער בעסער ווערן . אויף זאלסטו שטענדיג פאלנין דו עצה וואס אלטע
לויט זאגן דיר האמטשע עם וועט זיך דיך באכטן אז די עצה פון דו אלטו לייט אוי קרום
און דו עצה פון דו יונגע לייט אז גוט . פון דעסט וועגן זאלסטו ליבערש טאן דו עצה ווי
דו אלטו לייט זאגן דיר . אויף טוא יעדערן כבוד אהן נאך זיין שטאנד נאך . אז בונות בך
בונות איז ניקומין פאר רבו האט ער גיזאנט טוהט אים כבוד אהן פאר הונדערט גילדין . און
אז עם איז ניקומין נאך איין השווער פאר רבו האט ער גיזאנט עם טוט כבוד פאר צוויי
הונדערט גילדין . דאס הייסט יעדערין בארף מען כבוד אהן טאן נאך זיין שטאנד נאך . דו
נאך וואס מוזיט מיט פאר דיר זאלסט זיא מיט געפין דיין חבר . דווא תורה הענגט זיך אהן
אזעלדין וואס ער האלט זיא . אויף זאלסטו זיך מיט מצער זיין אויף דער זאך וואס עם איז
שוין פאר ביי גיזאנדין ווארין עם העלפט גאר מיט און עם איז מיט גיוונד . די חכמים שרייבן
אז דער מענטש וויינט פאר קורט ער דאס גיוונט . און גאר ביי פערציג יאר קומט צוריק
דאס גיוונט . און נאך פערציג יאר קומט שוין דאס גיוונט מיט צוריק און עם העלפט דער
צו קיין שום רפואה מיט . אויף זאלסטו שטענדיג תפלה טאן אז זאלסט מיט בארפון צווא
שענטשין . ווארון דו טויב האט גיזאנט רבונ של עולם לא ליבערש מיין שפיו זיין בושער
אז ווי איין איילבערש בוים און לאס איה נישפיוט ווערן פון דיר איידער איה זאל נישפיוט
זען דורך מענטשן אפוד מיט זוסע שפיו . ווארון דו נאב איז ווייניג און דו חרפה איז
רויס . ווען דו זאלסט עפּים צו ציא געבן זעה וויא צווא טאן און וויא מקוים דיין ווארט .
אונזער חכמים שרייבן ווער עם האט ליב זייני שבינים אויף ווער עם איז מפרב זייגע
קרובים וואס זענן ארויט לייט . אויף דעם זאנט דער פסק ווען דו ווילסט רופין צו השיות
זעם ער דיר העדפין : ווען דו ווילסט מיט איין חשוב אדער מיט איין עלטערין פון דיר
אלסטו אים לאזן זיין לעבן דיין רעכטער האנד . ווער עם גייט אויף דער רעכטער זייט פון
זי רבו דער הייסט איין בור . ווען דו קאנט דיר כחה זיין דער מיט וואס זאלסט עפּים פון
דיר פאר קויפן . זאלסטו פאר קויפן דאס בלא בות . אבער מיט איין שוין קלייד אדער איין
אנמיל . ווארון טאמער וועט דיר גוט זיין נעכטו בארפן איין זיין קלייד . און נאך אויף
אל זיך צו סאכן איין שוין קלייד איז שווער . אינזערי חכמים שרייבן אכט ערלייא זאכן
זי דא וואס ווייניג זענן זיי גוט און צו פיל איז גוט גוט . למשל צו פיל געלד צו האבן
זי מיט גוט און מיטער מעסיג איז גוט . אפאך קלאכות צווא טאן אז מיט גוט . און ווייניג
זי גוט . פיל זיין צו טרוקען טויב גוט . ווייניג איז גוט . פיל שלאף טויב גוט ווייניג איז
ט . פיל ווארום וואסער איז פאר דעם מענטש גוט גוט ווייניג איז גוט . פיל אדער לאזן
זי מיט גוט ווייניג איז גוט : פיל צו וואנען מיט דעם טויב איז גוט גוט . אבער ווייניג איז
א גוט . פון אכט ערלייא זאכן וועגן גוט דו זרע אונעק פון דעם מענטש . פון פיל זאלן .
ד פיל הינער . פון פיל גיוונד . און פון פיל ווייניג . און פון פיל שלאפן אויף דער ערד
זי עקי הערשן אדער הערשן אום צוטיק . רב האט זיין גיזאנט זיין זיך רב הייא ער

ברך פרק שלשה ועשרים אברהם

זאל גיך זיין צורף טאן אונ בית הכסא אונ דער פריא אונס אויף דער גנאכט : ניטס
 ביזא טאג אויף זאל עס זיין זיטארק באניעות. צום ערשטן זאלסט ויה ועין אונ
 אונ דער נאך זאלסטו ויה ערשט אויף דעקן זאלסט דיה פרנער צוא דעקן דער נאך
 זאלסט דיה ערשט אויף שטעלן : ווי בארד עס ווערט עפס בוי דיר אונ היז עפס קאלע
 פאר רעכט דאס תיבה פרי דאס לאך זאל ניט גרעסער ווערין וועט מיין געלד קאסטן .
 זאלסטו זיין היז זיין מאכין זאלסטו דא ווענט פאר רעכטן לבער ניט פון גרינד צו בויען
 זוארן צו בויען פון גרינד וועהרט מען ארום אונ ווען דיא ווילסט קויפן איין פעלד . זאלסט
 דיה לאנג דינגן אונ זאלסט תיבה קויפן אבער צו די געמקט איין ווייב זאלסטו ויה גוט
 בשכאבאן . אויך צו די געמקט איין ווייב זאלסטו געמין מיט איין שטאפיל גרעניגער פון
 דער . פרי זיא זאל דיה ערליך האלטן . אקויגן איין שכן זאלסטו דיר געמין מיט איין שטאפיל
 העכיר פון דיר . אויך זאלסטו ניט פול היידן ווארן אונזערי חכמים האבין גואנט דאס
 בידן איז ווערט איין גילדן אונ דאס שוויגין איז ווערט צוויי גילדן . דאס שוויגין איז פול
 געסער פון דעם רעדן . אונזערי חכמים שרייבן אז שוויגין שפייט זייער שוין און צו דא
 קליגע מכל שכן צו די נאראנים . ווארן אז די שווייגסט האסטו גיוויס ניט מורא צו האבן
 זאלסט דיה פר שמוסין : אז די ווילסט עפס זיין חבר זאגן זאלסט אים פרנער רופן ביזא
 זיין זאמען דער נאך זאלסטו אים זאגן : געדער בארף זיין פאר מעינין איין טיילן אונ דרייא
 דיקים . איין טייל אונ פעלדער . די אנדערן טייל אונ סחורה . די דרוטע טייל אונ בארעם .
 אונזערי חכמים שרייבן אימליכער בארף מיט זיין געלד האנדלן . ווער עס האט זיין געלד
 און משה וסתן דער קאן אלי טאג אשטיקול פלייש עסין אונ זיין מרונקען דער וואס האט
 זיין געלד אונ פעלדער דער קאן מיין ניט עסין נאר פרויש מיט קרויס . אויך סוז ער אויף
 דער ערד שלאפן . אימליכער בארף זעהן אז ער זאל ניט איבעריג געלד אויס געבן
 אונזערי חכמים שרייבן ווער עס וויל זיין געלד אויף איין טאל אויס געבן דער זאל זיך
 קליידן אונ לויטער לאבן ויס קומט פון רוים דאס קאפט פיינער אונ עס איז דין דס גרוזערט
 ניט קאנג . אויף זאל מען מרונקען פון גוטע גלעזער ווייס וואס פענקין פאלד . אונ אז ער
 וועט דונקן ארבייט לויט זאל ער ניט אכטונג געבן אוף זי . און וועט ער זיין געלד געה
 איז ווערן . אונזערי חכמים שרייבן דאס איז גריכער מען זאל איין גבולה אויף דעם מארק
 און זיגן איבער מען זאל בארפין צוא מענטשין דאס הייסט מען זאל זיך ניט שעהסן מיט
 קיין ארבייט וואס פאסט ניט דעם מענטש אביא ניט צוא בארפין קיין מענטשנים נאב :
 מען זאל זיך גוט אפ היסען פאר איין אקס ער זאל דיה גוט מויק ווי : אונזרי חכמים שרייבן
 אז דער אקס זאלט נאך דעם קאפף אונ קארפף זאלסטו אנטלויפן אויף דעם בוידים אונ
 דר לייטער פון אונזער דיר זאלסטו תיבה אוועק ווארפן . ער זאל ניט קענן צוא דיר צוא
 קויפן . דאס הייסט זיך צו פר הוטען פרנער פאר כל א שלעכטם . אונ השוית זאל מציל זיין
 כל ישראל מכל הצרות אמן סלה :

פרק ארבעה ועשרים

אין דעם פרק ווערט גישרויבן וויא אזוי דער מענטש זאל זיך נוהג זיין מיט עסן אונ מיט
 מרונקען אזוי וועט אים אונ זינג קינדער וואול זיין :
 שלמה המלך האט גואנט טאף דיה לחסיג זיען די גיסט נאך וונג : אונזערי חכמים שרייבן
 דא ווינט פון דעם מענטש איז גינגעפין צוא איין קרוין פון רוזן . אונ די עלטער
 איז גלויב צו איין קרוין פון רערטר . ווייא איז צו דעם ויס עס גיט אוועק אונ קומט גיט
 צו ריק . דאס מינט מען דא ווינט . עס איז בעסיר צוויי איוריר דרוי . דאס מינט מען
 געס איז בעסיר אונ דער ווענט . אז מען גיט מיט צוויי פיס איבער די עלטער ווס מען גיט
 מיט

כִּסּוּס אֵינָן שְׁמַעְקוּן . אוֹיֵף דְּעַר עֲלַמְדֵּר בְּאֶבֶט וְיָד אֵל עַר וּכְמַט עֲפֹס וְאֶרְוֹן עַר גַּיִט אֵינָן גִּבְחִינָן
 שְׂמֹאֵל הָאֵם גִּזְאָנְט צו רַבִּי הוֹשֶׁעַ מִיּוֹן שְׂאָרְפֶּדֶר הַלְכֹוד מֵאָה אוֹיֵף דִּיּוֹן זֶאָק אֹנֵן לֹא דָאָם
 בְּרוּיִט אַרְיוֹן גִּיּוֹן . דָּאָם הַיּוֹסֵט עֵם אֹנֵן דְּעַר וְנֶעֱנֵט פִּיהַל בְּרוּיִט . וְאֶרְוֹן בִּזוּ פִּעֲרֻזִּין יֶאָר
 הַעֲלֵפֵט דְּעַם מַעֲנִטֵט דָּאָם עֶסְקוֹן . אֹנֵן פֶּהן פִּעֲרֻזִּין יֶאָר אֶהֱן וְיִיבְעֵר הַעֲלֵפֵט דְּעַם מַעֲנִטֵט דָּאָם
 מִרְנַנְקֵן . רַבִּי מֵאִיר הָט גִּזְאָנְט עֵם אֹנֵן קִיּוּא וְיִוִּיל דוּ בִּיבֵט גָּאָה יוֹנֵן . וְעַסְמֵי דָּאָם גִּבְחִינָן
 אוֹיֵף דְּרַ עֲלַמְדֵּר אֹנֵן וְעַסְמֵי כַח הַאֲבִין צו גִּיּוֹן . רַבִּי הָאֵם גִּיבְרַעֲנֵט רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן הַלְפַתָּה
 פֶּאָר וְזֵאָם בִּיבֵטֵט גַּיִט אוֹיֵף יוֹם טוֹב צו מִיר גִּיבְחִינָן . אֹזוּי וְיִי מִינֵי עֲלַמְדֵּרִין וְעַנְיִן צו רַבִּי
 עֲלַמְדֵּרִין אוֹיֵף יוֹם טוֹב גִּיבְחִינָן . וְאֶרְוֹן אוֹיֵף יוֹם טוֹב בְּאֶרֶה אִימְלִיבְעֵר צו זִיּוֹן רַבִּי צו גִּיּוֹן .
 אֹזוּ הָאֵם רַבִּי שְׂמַעוֹן אִים גִּיבְחִינָן עֲרֵטֵט דוּ קִלְיִינֵי בְּעֵרְגַּ וְעַנְיִן הוֹיֶה גִּיבְחִינָן . דָּאָם הַיּוֹסֵט אִיֶּה
 בִּזוּן שׁוּיִן אֶלֶם . וְעַנְיִן דוּ קִלְיִינֵי בְּעֵרְגַּ פֶּאָר מִיר שְׁוֹעֵר גִּיבְחִינָן גִּלְיִיֶה וְיִי וְאֶלְמִין גָּאָר הוֹיֶכֶי
 בְּעֵרְגַּ גִּיבְחִינָן . וְזֵם עֵם אִיֶּה פִּרְעֵר גָּאָנְט גִּיבְחִינָן אִיֶּה אִיֶּזְוֵנֵד גָּאָר וְיִיטֵט גִּיבְחִינָן . פֶּהן צִנְוִי אִיֶּה
 גִּיבְחִינָן רַבִּי . דָּם הַיּוֹסֵט פִּרְעֵר בִּזוּן אִיֶּה גִּיבְחִינָן מִיט דוּ פִּיס אִיֶּזְוֵנֵד מוֹז אִיֶּה גִּיּוֹן מִיט אִיֶּה
 שְׂמַעְקוּן אוֹיֵף . וְזֵאָם עֵם מֵאֶבֶט אֹנֵן הוֹיֶז שְׁלוֹם דָּאָם הָאֵב אִיֶּה שׁוּיִן גַּיִט . דָּאָם הַיּוֹסֵט כָּל
 זְמַן דְּעַר מַעֲנִטֵט אִיֶּה יוֹנֵן הָאֵם עַר חֶשֶׁק צוֹא וְיִי פִּרְוִיא וְזֵאָם דְּרַפָּה דְּעַם הָאֵם עַר שְׁלוֹם .
 אָבְעֵר אוֹיֵף דְּעַר עֲלַמְדֵּר הָאֵם עַר שׁוּיִן . קִיּוֹן חֶשֶׁק גַּיִט אֹזוּי קִרְנֵט עַר יֶהֱ מִיט זִיּוֹן נִיִּיב .
 אוֹיֵף דְּעַר עֲלַמְדֵּר וְעַרְטֵט דְּעַם מַעֲנִטֵט דוּ גִבְחִינָן צו גִּיבְחִינָן . דוּ מוֹל מֵאֶלֶט גַּיִט . דָּם הַיּוֹסֵט
 דְּעַר מֵאֶנִּין קִאֵן אוֹיֵף דְּעַר עֲלַמְדֵּר דָּאָם עֶסְקוֹן גַּיִט פֶּאָר גִּיבְחִינָן . אֹנֵן עַר שְׂמִיִּט אִיֶּה פֶּהן דְּעַם
 שְׂלֵאָף וְעַר עַר דְּעַר הַעֲרֵט אִיֶּה פּוּיֶגֶר וְיִיבְחִינָן . אִיֶּה דְּעַר עֲלַמְדֵּר קִאֵן מִעַן גַּיִט שְׂלֵאָפִין . אוֹיֶה
 שְׂמַעְקֵט אִים גַּיִט . קִיּוֹן שׁוֹם גִּיבְחִינָן . עַר הָאֵם צו קִיּוֹן שׁוֹם זֶאָה . קִיּוֹן חֶשֶׁק גַּיִט . אוֹיֶה וְאֶלְמֵטֵט
 גַּיִט . עֶסְקוֹן קִיּוֹן גִּיבְחִינָן עֶסְקוֹן . אִיֶּה וְעַרְטֵט חֶסְמִים שְׂבִיבִין מִעַן וְאֶל . עֶסְקוֹן אֶנְעִיקֶע מֵאֶבְלִים וְזֵאָם
 קִאֶסְטִין גַּיִט . קִיּוֹן מֵאָה גִּעֲלֵד קִאֵן מִעַן שְׁלוֹם לְעַבְדִּין וְעַרְטֵט מִעַן . קִיּוֹן חִבּוּת גַּיִט הַאֲבִין . וְעַר
 דוּ בְּאֶרְפֵּטֵט אִיֶּהן סְעִיבָה צו מֵאֶבֶט וְאֶלְמֵטֵט לִיבְעֵרֵט מֵאֶבֶט בִּי מֵאָה וְאֶרְוֹן בִּזוּ בְּאֶבֶט עֶסְמֵי דְּעַר
 מַעֲנִטֵט מִיּוֹן וְיִי בִּי מֵאָה . אוֹיֶה בִּי בְּאֶבֶט וְעַרְטֵט מִעַן גַּיִט וְזֵאָם מִעַן . עֶסְמֵי אָבְעֵר בִּיּוּא פִּיֶּה
 וְעַרְטֵט מִעַן קוֹמֵט דוּ בְּרַכָּה צו וְיִוִּיל דָּאָם אֹיֶה וְעַרְטֵט מִעַן אֶבִּיסוֹל זֵאָם . דָּאָם אִיֶּה דְּעַר
 מַעֲנִטֵט וְזֵאָם אִיֶּהן בְּרִיבְדֵּר עֶסְמֵי אֹנֵן וְעַרְטֵט גַּיִט זֵאָם וְיִוִּיל עַר וְעַרְטֵט גַּיִט וְאֶרְוֹן דְּעַר וְזֵאָם הָט
 אֹנֵן וְיִי הוֹיֶז בְּרוּיִט דְּעַר עֶסְמֵי גַּיִט אֹזוּי פּוּהַל וְיִי דְּעַר וְזֵאָם גַּיִט קוּפִין בְּרוּיִט דָּאָם אֹנֵן וְיִוִּיל
 עַר וְעַרְטֵט עֵם פֶּאָר דוּ אִוִּינָן וְעַרְטֵט עַר זֵאָם . בְּעַת דְּעַר מַעֲנִטֵט עֶסְמֵי וְאֶל עַר גַּיִט הַיִּדִין
 וְיִוִּיל דָּאָם אִיֶּהן סְבִיבָה . אוֹיֶה וְאֶלִּין . קִיּוֹן סָה מַעֲנִטֵטִין אֹנֵן דִּיּוֹן הוֹיֶז גַּיִט שְׂמַעְגִּינֵי קוּפִין .
 פֶּרִי עֵם וְאֶל דְּעַר פֶּהן קִיּוֹן רְכּוּלוֹת מִיט קִשׁוֹן הַרְעֵ גַּיִט אַרְוִים קוּמֵטֵט . אוֹיֶה וְאֶלְמֵטֵט אֶנְעִיקֶיבֵי
 גַּיִט בְּעַמְיִן צוֹם עֶסְקוֹן וְזֵאָם דוּאָ וְיִיבֵטֵט אֹזוּ עַר וְעַרְטֵט גַּיִט עֶסְקוֹן וְיִוִּיל דָּאָם הַיּוֹסֵט גִּיבְחִינָן
 אוֹיֶה וְאֶל מִעַן גַּיִט מְכַבֵּד וְיִי עֵם מֵאָה וְיִי וְעַר עֵם וְיִוִּיל אֹזוּ עַר וְיִיבֵטֵט . אֹזוּ עַר וְעַרְטֵט דְּעַם בִּיבִיבָה
 גַּיִט אֶהֱן גַּיִטִּין . וְעַרְטֵט אִיֶּהן קוּמֵט צוֹא וְיִי חֶבֶר צוֹא בְּאֶבֶט זֶאָה עַר גַּיִט אִוִּיבֵטֵט גַּיִטִּין
 מִיט קִיּוֹן שׁוֹם זֶאָה אֶפְלוּ דְּעַם בְּעַל חִבּוּת קִיבְדֵּר אוֹיֶה גַּיִט צִיבְוֵן עַרְטֵט קִשׁוֹת דְּעַר
 דְּעַם בְּעַל חִבּוּת :

מַעֲנִיֶה אִיֶּהן הָאֵם פֶּאָר בְּעַמְיִן רַבִּי אֶרְחִים . דְּעַנְמֵאֵט אִיֶּהן גִּיבְחִינָן . דְּעַנְמֵאֵט אִיֶּהן הַיִּבְעֵר
 הָאֵם דְּעַר בְּעַר חִבּוּת מַעַר גַּיִט גִּיבְחִינָן מְכַבֵּד צו זִיּוֹן דוּ אֶרְחִים נֵאֵה מִיט דְּחִיּוּא
 אִיֶּהן . וְיִי דוּ אֶרְחִים וְעַרְטֵט גִּיבְחִינָן בִּי דְּעַם מִיטֵט . אִיֶּהן צו גִּיבְחִינָן דְּעַם בְּעַל חִבּוּת קִיבְדֵּר
 הָאֵם אִיֶּהן אֶרְחֵי אֶנְעִיקֶיבֵי וְיִי אִיֶּהן . אֹזוּי הָאֵם דְּעַר אֶנְדֵּרְעֵט אֶרְחֵי אִיֶּהן דִּיּוֹן קִיבְדֵּר
 גִּיבְחִינָן וְיִי אִיֶּהן . אֹזוּי הָאֵם דְּעַר דְּרִיבְעֵר אֶרְחֵי אִיֶּהן אִיֶּהן אֶנְעִיקֶיבֵי . וְיִי דְּעַר פֶּאָרְטֵט
 אִיֶּהן צו גִּיבְחִינָן וְעַרְטֵט עַר . וְיִי דָּאָם קִיבְדֵּר הָאֵלֶם אִיֶּהן אֶנְדֵּרְעֵט אֶרְחֵי מוֹטֵט . אֹנֵן דוּ אֶנְדֵּרְעֵט
 צִוִּי אִיֶּהן הָאֵלֶם עַר אִיֶּהן דוּ הַעֲנֵד . אֹזוּי עֶסְמֵי דְּעַם בְּעַל חִבּוּת דָּאָם קִיבְדֵּר אֹנֵן וְאֶרְפֵּט עֵם
 דְּעַר עֲרֵד אִיֶּהן דָּאָם קִיבְדֵּר מוֹטֵט גִּיבְחִינָן . וְיִי דוּ מוֹטֵטֵט הָאֵם דָּאָם גִּיבְחִינָן אִיֶּהן אֶרְחֵי אִיֶּהן

ברך פרק ארבעה ועשרים אברהם

דעם דאך און האט זיך אראפ גינארקן און וואו איך גיבלויבן מוים . ווי דער פאטער
האט דאס גיטען איז ער איך אויך דעם דאך ארויף און זיך ממית גינען . דרום דאך
געדער זעהן אז דורך דריי איגער זענען דריי נפשות אים גיקומען . דרום זאל קיין אונז
פון מיט נאר גיט אראפ געבן . איך דאך אימליכער דורך ארץ צוא האבן ער זאל גיט
געבן ווי איין בתורה נאר ער זאל זיך טאקן איין גינעצטע צייט ווען ער זאל עסן זיך
סעודה . אונזערי חכמים שרייבן אינדער משה רבינו איז גינען האפען די ישראל זיך גיפירט
אזוי ווי די הינער ווי האפען איין גאנצן טאג גינעסן . ווי משה רבינו איז גיקומען האט ער
גיטאבט אז ווי זאלן עסן מאל צייטן . איך דאך זעהן ער זאל גיט אים
געבן איך אכילה ושתיה נאר לויט זיין פאר מענין . ווער עס גינענעט זיך צו עסן פעט פלייש .
לסוף כמו ער זיך בתאלטן אויך דעם בוידים פאר די בעלי חובות . אפער ווער עס גינענעט
זיך צוא עסן קרויט מיט ברויט דער מעג פריי גיין אויך דער נאם . ער האט גיט קיין
מזא פאר קיין בעלי חובות זאלן אים מאנן . אויך ווען דער בעל הבית עסט זאל ער
דעם משרת אודער דער דינסט עט וואס פון דעם עסן געבן . אונזערי חכמים שרייבן
ווער עס עסט אפילו פעט פלייש און מרונקט אלטן וויין דאך מוז ער עפס דער פון וויין ביי
בית געבען . איינער האט גיהיסן אברהם . און איינער האט גיהיסן בנימין בר אהוה .
איינער האט גיין בני בית גיגעבן פון אליהם וואס ער האט גינעסן דער פאר האט ער
זוכה גינען דאס אלעו האט מיט אים אויפט מאל גירעט . און דער אנדערער פלעגט זיין
בני בית קיין מאל גיט צו געבן פון דעם עסן וואס ער האט גינעסן מיט אים האט אלעו
הגביה קיין מאל גיט גירעט . אויך זאל מען דעם משרת אנדער דער דינסט צום ערשטן
געבן צו עסן . רב אמימר און רב הושעא און רב אשי זענען אלי גינעסן פאר דעם שלאס
פון דעם מלך און דער זעלבער צייט האט מען גיטראנען דעם מלך עסן . האט רב אשי
גינען ווי רב הושעא איז עפס בלייה גינארין ווייל ער האט גינען דאס עסן און ער האט
דער פון גיט פאר זוכט . אזוי האט רב אשי זיך פינגער איין גישמעקט און דעם עסן און האט
גיגעבן רב הושעא צו גימעקן . ברי ער זאל און קיין סגנה גיט זיין . וויא דער קעה מיטקעטער
האט דאס גינען אז ער האט און דעם מלךס עסן זיין פינגער איין גישמעקט . פרעגט ער
רב אשי ווי פאלסט עס אים צוא מאן וויא מאנעמו עס מאן . זאגט רב אשי צום קעה
ציינעטער פאר וואס האטמו גיגעבן דעם מלך עסן וואס דאס איז גיט זיין . זאגט דער
קעה מיטקעטער צו רב אשי די זאלסט וויסען אז איך האב דאס עסן נום ארום גיקוקט און
עס איז זיין און דוא בוסט ווערט זאלסט זיצן תפס . ווייל די האט גישמעקט דעם
פינגער און דעם מלך עסן . זאגט רב אשי צום קעה מיטקעטער האטמו גינען אויך דעם
אורט אוב עס איז זיין . איז איין נם גישען וואס דאס עסן איז גיט גינען זיין . אזוי האט
דער קאה מיטקעטער גיגעבן רב אשי אז ער זאל שמול שוויגן . אזוי פרעגט די רבנים
צו רב אשי ווי אזוי האטמו דיך פאר לאוס אויך איין נם . ווארן עס זאל דיך קיין נם גיט
גינען גישען וואס דאס עסן איז אויך דעם אורט גיט זיין גינען וואלסטו דאך גינען
גיטאט איין בלבול פאר וואס די האטמו און דעם מלךס עסן זיין פינגער אריין גישמעקט .
זאגט רב אשי אויך האב גינען ווי דאס אים ריינקומט איז גיפלונען איבער דעם עסן דרום
האב איך גינעקט אונעם וועט מיר איין נם גישען . דער וואס עסט און דער נאם דער
איז גלייך צו איין הונד אפילו לויט זאגן אז ער איז פסול לעדות . רב האט אן גיזאגט
זיין זיך רבי חייא ווען דוא מרונקט מיט זיין חבר משה זאלסטו פריער אים
שחעקן דעם פוס און אז די מרונקט אים זאלסטו וידעה אים שוועקט און זאלסט ערשט
געבן זיין חבר . און אז דוא מרונקט וואסער זאלסטו אפ גיטן און דער זאלסט
געבען זיין חבר :

פיערה

מעשה רבי האט גיהאט איין נאכט ביי זיך ווי וויא האבין אפ גיגעסין. אזוי זאגט רבי
צום נאכט ליבער מאן צוא ווילסטו דעם כום צו בענטשן צוא ווילסטו ליבערש דער
פאר פערציג גילדין. זאגט דער נאכט איה וויל ליבער דעם כום צו בענטשן. איז ניקומען
איין בת קול פון דיטיל אז דער כום פון בענטשן איז מיר ווערט וויא פיפציג גילדין. ווארין
לעתיד לבא נועט מען דעם כום פון בענטשן דוד תכלה געבן. בביתרה בימינו אמן בלה :

פרק המשה ועשרים

אין דעם פרק ווערט נישט געזען וואס פאר צייטונג האט זיך גיטראפען צו דו פרומע לויט
השירה זאל אונז העלפן מיר זאלן דעם זכות נינוסי אמן :

רבי שמעון בן יוחאי האט גיזאגט איה האב גיזעהן אונ דיטיל אז דו בענטשן ווענען גאר
ווייניג. נאכן אויבן לעבן השירה ווען טוונד בענטשן צווישן זיי בין איה מיט מיין
זעהן איה גיזעכונט צווישן. ארונטער אביסיל איז מיין גיט דא גאר הונדערט וואס איה
אונ מיין זעהן זענן ביד אויף צווישן זיי. נאה ארונטער אביסיל איז מיין גיט דא גאר צווייא
איה אונ מיין זעהן. אויף זאגט רבי שמעון בן יוחאי מיט מיין פרומקייט קאן איה פאטירן
דו גאנציק וועלט פון דעם ענגש פון עולם הבא. פון דער צייט אהן וואס איה בין גיבארין
גיזארין ביי איינער. אונ איה מיט מיין זעהן אהער איז איינער זכות אזוי גרויס אז מיר קאנען
פאטירן דו גאנציק וועלט פון דעם ענגש פון עולם תבא צייט דו וועלט איז בשאפן גיזארין
ביז איינער. אונ ווען דער זעהן ווען איז אויף מיט אונ אזוי קאנען מיר פאטירן דו גאנציק
וועלט פון דעם ענגש פון צייט און דו וועלט איז בשאפן גיזארין ביי זיך דארה נאך צו שטיין
עס איז גווען איינער אפא שאול וואס ער האט גיהאט וויין צו פאר קויפן. ער האט
שטענדיג ויין וויין אפ גימאכען אונ איין פאם צריין. ער האט געוויקט ווי פיל וויין ער האט
גיהאט. אונ אלע קאל פלעגט ער איבער מעסטן דוא רעשט וויין אז ער זאל וויקען וויא
פיל ער האט פאר קויפט. אזוי האט ער גיזעהן אז לויט ער האט פאר קויפט איז
אויס גיבליבן מיין ווי עס האט גיטראפן גוויין. דאס איז גווען ווייל ווען מען גיטט אונ דער
פאם אריין דעם וויין איז אייבן דא שאם איז דוא פאם גיט פיל. אונ איין קארצי צייט
האט ער גיהאט איבערויג דריי הונדערט פעסער וויין. זיין חכר האט גיהאט אייל צוא פאר
קויפן האט זיך ביי אים איה אהן גיזאמילט דרייא הונדערט פעסער אייל וואס זיין זענען
גיזען מיין לויט השבון ווי פיל דאס האט גיטראפט צו זיין. דאס איז אויף גיזען ווייל ווען
מען גיטט אויס דעם אייל פון דער פאם בלייבט דאך איבער איג דעך פאם אייל. אזוי
האבן דו גיזידי חברים בארעכונט ווי דו דריי הונדערט פעסלעך אייר אונ וויין זענען ווערט
אונ האבען גענומען דאס געלד אונ האבן דאס גיפירט קיין ירושלים צו דו גבאים אונ האבען
דאס געלד כקדיש גיזען. אזוי זאגן דו גבאים איר בארפט דאס געלד גיט פקדיש זיין. דאס
הייסט גיט קיין גולה ווארון דו בענטשן וואס האבן גיקויפט אייל אודער וויין. זיי האבן
גיזעהן אז אויף דעם וויין איז דא שאם. אונ דער אייל איז אביסיל אהן גיקלעפט אהן דער
פאם. גיוויס האבן זיי אויף דאס כותל גיזען. און זאגן דוא צוויי חברים דאך ווילן מיר
פון דעם געלד קיין הנאה גיט האבן. ווייל עס איז אונ גיקויפן איבעריג. זאגן דו גבאים
ווייל איר זענט יא אויף איה און מחמיר געטט דאס נאך אונ מאכט דער פאר בריקין
אונ ברענים. אודער אנדערי זאכן וואס יעדער זאל דער פון הנאה האבן. ווארון ווען איינער
הט זעהן געלד אונ ער וויל עס אפ געבן גאר ער ווייסט גיט וועטן דאס אפ צו געבן.
מח ער לאזן מאכן פאר דעם געלד אוועלבי זאגען דאס יעדער זאל דער פון הנאה
האבן. רבי פלעגט אלץ פרייטונג צו נאכטס אהיים צו קויפען ווען ער איז שוין גישטארבן
איין קאל פרייטונג צו נאכטס האבן דו שבענים אהן גיקלאפט האט מען זיי גענוטפערט און

קצו קאן זיי ערשט נישט ציין לאזן. ווייל רבי איז דא ביזא ווי. ווי רבי הט דאס ניהערש
 איז ער טיין מיין נישט ניקומין. כדי מען זאל נישט זאגן אז דרום סומין נישט אנדערע מענטשן
 נאך ווער טויט. ווייל זיי זענען נישט אזוי פרום. דעם זעלבן פאן ווי רבי איז נישטארבן
 איז ארום איין בת קול פון היכל. אז ווער עס וועט גיין צו רבוס ליהי דער מענטש איז
 אהן נברייט צו עולם הקא. איין וועשור איז ניווען אז ער פלעגט יעדער פאן צו גיין צו
 רבי. און דעם פאן ווען רבי איז נישטארבן האט ער נישט ניקאנט גיין. ווייל ער האט פול
 ארביט גיחאט. ווי ער הט ניהערט דאס בת קול פון היכל. האט ער גיחאט גרויס יסורים
 וואס ער וועט נישט קאנן וויין ביי דער לוינה. אזו האט ער זיך אראפ גינארפן פון איין כוונת
 און איז באלד נישטארבן אזוי איז ארום איין בת קול אז דער וועשור איז איה אן נברייט
 דעילא הקא: און דער שטאט וואס הייסט כורא איז גיווען רחמנא ליעלן איין סתה. און
 דער צייל ווי רב האט גיוואנט איז קויער נישט נישטארבן האבן דו לויט ניימינט אז און רב
 זכות וואס ער ווצט קעבן ווי ווערן זיי אלי ניצול. איז ניקומין די לויט צו חלום. אמת רב
 זכות איז ווער גרויס ביזא רב איז דאס נישט קיין גרויסער נש. נאר וויא ווערן ניצול וייל
 צווישן זיי ווצט איינער וואס ליעט שפענדיג לאפטיס צו פנארבן פרום. דרום נישט פון
 אים סדרה פנגר סתה. אז און זיין זכות ווערן זיי ניצול. אז מען זאל אים און דאס נאנט
 לויט פון דער צייל נישט ביי נראבן: און דער שטאט דרזקרי איז גיווען איין שרפה. און
 דער צייל ווי רב הונא איז גיוועסן איז קיין שרופה נישט גיווערן. דו מענטשן האבן גייענט
 אז זיי ווערן ניצול און רב הונא'ס זכות. איז זיי ניקומין צו חלום אז רב הונא'ס זכות איז
 ווער גרום. דאס איז ביי רב הונא נאר קיין גרום נש נישט. נאר זיי ווערן ניצול. וייל
 און דער צייל איז דא איין אשה וואס זיא הויצט אום איר באהאלטן נאר אלי ערב שבת
 און ווייטער ווער עס וייל ביזא איר באקן גוט זיא דעם לויבן. דרום איז דאס נאנט צאל
 ניצול גינארבן פון דער שרופה ווארן נאט נישט סדרה פנגר סתה:

מעשה איין פרייא הט גיבוועט אהזו ווי דאס הוין איז שוין פארטיג גיווען ווערט דו פרויא
 אז דאס הוין איז און נאנצן קרום ווארן דער באלקן איז נישט גלייבט וואס
 טוט דא פרויא. רבי הנניא בן דוסא איז גיווען איר שוין אזו נישט זיא צוא אים אינ זאגט
 ליבער רבי איה האב סיר איין היז גיבוועט און עס איז נישט גלייבט ווי דער באלקן איז
 קרום. אזוי פלעגט ער זיא ווי זיא הייסט. זאגט זיא עניו זאגט רבי הנניא. וייל דו הייסט
 אזוי זאלן זיך דו בעלקים פון ביין הוין גלייבט ליען. אזוי איז דאס הוין באלד גלייבט גינארבן
 דו שטאט מענטשן האבן גיוואנט אז רבי הנניא האט דאס הוין גיבוועט טיט זיך גלייבט
 עס איז גיווען צוויי שטימע לויט. זיי פלעגן שפענדיג גיין און רבי'ס בית המדרש ציין.
 און ווען רבי איז ניקומין און ביה המדרש פלעגן זיי שאקלן טיט דו קעפ און פאר קרומין
 טיט דו לעפצן. איין סאל האט רבי תפלה גיפאן פאר זייערע וועגן דאס ווי זענן גיחילט
 גינארבן גלייבט ווי אלו מענטשן. זיי זענן גינארבן גרויסע לומדים פון דעם וואס זיי האבן
 נאר צו גייערט דאס תורה פון רבי יעקער האט זיך אויף דעם גיווידערט איינער פון זיא
 האט גיחיסן הנן התבא. ער איז גיווען פון איין טאכטער פון הוין המעגל. וואס ווען דו
 וועלט האט גינארבן רענין. האבן זיי דו קויער פון דו דורים צו אים גישוקט. און וויא
 האבן אים אהן גענומן ביי זיין מאנטיל און האבן גיוואנט פאטער פאטער גיב אונז רענין.
 האט ער מתפלל גיווען האט תפלה גייענונט. דו גולנים האבן אונזע גינאנדיג דאס אייזיל
 פון רב פנחס בן יאר. אבער וואס דו גולנים האבן דעם אייזיל גינעבן צו עסן האט דאס
 נישט גינאלט. ווי עס איז פאר ביי גינאנדיג רביי פאן זאנן דאס גולנים וואס טיט אונז דאס
 גיבה. אז דאס אייזיל וייל נישט עסקן וועט עס נאך שטארבן. אזו האבן דו גולנים דאס
 אייזיל

איוול אם נישקט צוא רבו פנתם בן יאיר. ויהא דאם איוול איז אהיים ניקומין האט עם
 נישרוגן. זאגט רבו פנתם ניש דעם איוול עפיס צוא עסין ווארון עם האט שוין רבוי טאג
 ביי דא גולגים ניש ניקעסין ווייל ווער הבואה איז לויטער גולגה. געבין וויא דעם איוול
 אפויסל גערשטון אבער דאם איוול וויל ניש עסן. זאגן דו לויט צוא רבי פנתם וואס דאם
 קאן זיין וואס דאם איוול וויל דעם גערשטון ניש עסן. זאגט רבי פנתם גוויס האט איר
 גאד קיין מעשר פון דעם גערשטון ניש געגעבן. דרום וויל דאם איוול ניש עסן: רב יצחק
 פלעגט זיך אלי ערב שבועות איין קאלב פשאפן. און האט געגעסן לפיכך יום טוב. רבי
 הנינא בן דוסא איז גיווען אונטער וועגונס איז גיווען א שטארקער רעגן. האט רבי הנינא
 הפלה נישאן און האט גיואגט רבונג של עולם. די זאנצע וועלט לעבט און פריידן און איה
 זאל האבן צער פון דעם רעגן אזוי איז באלד דער רעגן אויך געהערט. ווי ער איז אהיים
 ניקומין זאגט ער רבונג של עולם דו זאנצע וועלט איז אין צער וואס מען בארד רעגן. און
 איה זאל לעבן און פריידן וואס דער רעגן גייט ניש. אזוי איז ווידער דער רעגן ניקומין:
 רב הנינא בן קמינא ער האט גיהאט איין גארטן פלעגט ער אלי טאג זיין און גארטן אליין
 און האט איה געצויכנט דו ערטער וואס בארפן רעגן און דו ערטער וואס בארפן ניש קיין
 רעגן. איז אזוי גיווען איז ניקומען רעגן אויך דו ערטער וואס מען האט גידארפן רעגן.
 און איה דו ערטער וואס מען האט ניש גידארפן האט ניש גירעניגט. רב הנינא פלעגט דו
 טעג וואס עס איז גיווען איין ווינט צו פארן און דער שטאט און איין גילדיגע בארשטע און
 האט גיעהן דו היינער וואס זענן גיווען קאלי. באס עם איז גיווען איין גינדיס הויז הט עם
 דער גינדי ניקומט פאר רעכטון. און אז עם איז גיווען איין ענינים האט דאס רב הנינא פאר
 זיין געלד גילאגט פאר רעכטון. רבי עם זאל הלילה קיין מקשול ניש זיין: רבי יצחק בן
 אלישע פלעגט שטענדיג זיין ביי רבי מנו. איין מאל זאגט רבי יצחק צו רבי מנו ליבער רבי
 מיין שווערס לייט טוען פיר איה צרות. ווייל ווי זענן גרויסע עשירים. זאגט רבי מנו לא
 גאט געבן אז ווי זאלן ארום ווערן און באלד אזוי דאס מקוים גיווארן און ווי זענן ארום
 גיווארן. און איין צייט ארום זאגט ער ליבער רבי איה האב נאך מער צרות וואס ווי זענן
 ארום. ווייל ווי וויקן ביי מיר געלד. זאגט רבי מנו לאז גאט געבן אז ווי זאלן צוריק רייך
 ווערן. און ווי זענן באלד צוריק עשירים גיווארן. איין מאל קלאגט זיך ווייטער רבי יצחק
 ליבער רבי איה האב קיין נחת ניש פון מיין פרויא. זאגט רבי מנו ווי אזוי הייסט זיא זאגט
 ער זיא הייסט תנה. זאגט ער ווייל זיא הייסט תנה זאל זיא שוין ווערן. און עם איז אויך
 גישען אז זיא איז שוין גיווארן. און איין קארצע צייט זאגט ער ליבער רבי ווייל מיין פרויא
 איז ווער שוין האלט זיא זיך קיינען מיר גאר גרויס זיא פאלגט מיר ניש. זאגט רבי מנו ווייך
 זיא געקט זיך איבער פאר דיר זאל זיא ווידער שווארץ ווערן. און עם איז אזוי גישען אז
 זיא איז באלד ווידער שווארץ גיווארן:

רבי יוסי פון דער שטאט יקרת האט גיהאט איין סאכטער ווס זיא איז גאר שטארק שוין
 גיווען. איין מאל זעהט ער אז איינער שטייט און דרויסן און באמיהט זיך אז ער זאל
 זיא זעהן. זאגט רבי יוסי וואס בטייט דאס וואס דו שטייט אזא זאנצע צייט און דרויסן.
 זאגט ער ליבער רבי. איה האב ניש זוכה גיווען ביין סאכטער צוא געמין פאר איין ווייב
 לאז מיר זוכה זיין זיא צו זעהן. זאגט רבי יוסי מיין ליבע סאכטער דו גענטשן האבן גרויס
 צער איבער דעם ווייל דו ביסט אזוי שוין. דרום גיט צוריק און דעם אירט פון וואנט דו
 ביסט ניקומען. פרי דו וועלט מאנס לייט זאלן ניש גיטראפט ווערן איבער דיר. און עם
 איז אזוי גישען אז זיא איז באלד גיטראפט: רבי יוסי האט גיהאט איין איוול. ווען איינער
 האט דאם איוול גידונגן האט מען דער נאך דעם איוול געגעבן דאס גיט. און דאם איוול
 האט

ברך פרק חמשה ועשרים אברהם

האם האם אף גיבועננט צו רבי יוסי . און אז וועלכער האט גיגעפן ווייניגער אונזער בער
 האט דאס איינול גיט גינאליט צו נעמין . איין קאל האט איינער פזאלט דעם איינול דאס
 געקד נאר ער האט פאר געסין אויף דעם איינול זיין פאנטאפיל האט דאס איינול גיט גינאליט
 אונזעק גיין ביי ער האט דעם פאנטאפיל אראפ גינאליט : רבי חנינא פן דוסא האט גיהאט פיל
 ציגין . איין קאל קומן צו אים דו שביטם . און ואנין ליבער רבי אייערי ציגין טאהן אינו
 גרויסע שארענס און פער . ואנט רבי חנינא פאס עס איז אמת וויא איר זאגט זאלן די
 בערין אויף עסין מיני ציגין . און פאס עס איז גיט אמת זאל יעדער צוג אזוי ווי זיא קומט
 ארויס פאר נאכט מיט פריענין און אירע הענד איין בער . און עס איז אזוי גינען . אז
 געדער צוג האט גיבועננט צו רבי חנינא איין בער . האט מען גינען צו זיין האבין שיקר
 גינעט : רב און רב זיך האבן צו נאכטן גימאכט סעורת פורים . ווי זיי האבין זיך גוט פר
 פרינקען מיט ויין . אזו האט רב רבי זיך גימאכטן . ווי רב האט זיך אים גישלאפן נעהט
 פער וואס ער האט גימאן . האט ער הפלה גימאן צו השי"ת . איז רב זיך צוויק לעבדיג
 גינאליט . אז עס איז גיקומען האט אנדערני יאר פורים זאגט ווייטער רב צו רבי זיך לאוין
 כיר צוא זאמן מאכן סעורת פורים . זאגט רבי זיך זיך וויל גיט . ווארון טאמיד וועסט
 זיך ווייטער שעקטן און גיט שטענדיג גימאט איין גס . וועט דאך גיט ויין קיין שבת פורים .
 רב פהנא האט גימאט צו פאר קיפין קלייני קיטין ער פלעגט אים צו גיין פון איין שטאט
 צו דער אנדערע און האט פאר קיפם דו קלייני קיטין . איין קאל איז ער גיקומען צו איין
 פריצה זיא זאל ביי אים קיפין . און רב פהנא איז גינען איין שיינער מענטש . זאגט זיא צו
 אים אז ער זאל ביי איר ליגין . אזו האט רב פהנא גיט גינאליט וויא אזו ער זאל דער פון
 גיצוק ווערין . זאגט ער האר מיר אויס איך וועל מיך גיין און טאן אבסול שענער . און
 ער איז ארויף אויף דעם בוידים און האט זיך אראפ גינאליט אויף דער ערד . כדי ער זאל
 שטארבין איידער ער זאל טאן דו עבירה . אזו איז אליהו הנביא צו אים גיקומען און האט
 אים אויף גיהויבן און ער איז ווידער לעפדיג גינאליט . זאגט אליהו הנביא צוא אים דוא
 האכט מיך מטרות גינען . אז איך האב גימאט צו ליב דיר קומין פון סיר הונדערט מיל .
 זאגט רב פהנא ווער איז דאס שולדיג . נאר דער בליט . ווען איך זאל גיט זיין אזו ארום
 וואלט איך דאך גיט גינאליט אזו ארום צו גיין מיט דער סחורה וואלט מיר דאס גיט צו
 האנדן גיקומען . וויא אליהו הנביא האט דאס גינעט . האט ער אים גיגעפן איין סעסטיל
 מיט דוקאטין . איז דער גוטער רב פהנא גיצול גינאליט פון דער עבירה . און דער צו נאך
 איין עושר גינאליט . זיין זכות זאל פל ישראל ביי שמיין זמן סנה :

פרק ששה ועשרים

איין דעם פרק ווערט גישריבן הירושים פון דעם בלאך הסות וואס האט זיך פאר צייטנס
 גימאכטן גאט זאל אונז מציד זיין פון אים :
 אונזערע חכמים שרייבן ווען עס איז חס ושלום . איין דבר און איין מקום זאל מען זיין
 און שטיב מען זאל גיט ארום גיין . און אז ער דארף גיטיג ארום צו גיין זאל
 ער גיט זיין און דער מיט גאס . נאר ווי דען נאר און דו זייגן . ווארון דער בלאך הסות
 גיט און דער מיט גאס . און ווייל מען האט אים רשות גיגעפן נעמט ער וועמען ער מרעמט
 דבא פלעגט ויין פענצטער צומאכן ווען עס איז בחמא ליצולן איין דבר גינען . אויך ווען
 עס איז ר"ל איין דבר זאל מען אליין גיט זיין און טול אריין . ווייל דער בלאך הסות האט
 דארטן ווייני בליט . ווען דו הינד שרייבן איין איין סוף אז דער בלאך הסות איז דא און
 דער שטאט און ווען דו הינד שרייבן זיך איין איין סוף אז אליהו הנביא איז דא . און
 שטענדיג זאל מען גיט זיין און דו וויטן פון דער גאס נאר און דער מיט . ווארון דער
 בלא ר

כרך: פרק עשה ועשרים אברהם כט ז

כלאף המות בהאלט זוף און דו נייטן . רב בנבי גון אבוי ער פלעגט אופט צו זיין ביי דע
כלאף המות איין מאל האט רב בנבי גיהערט ווי דער כלאף המות האט גוואנט צו זיינס
איין שלוח גיי ברענגט מיר דו סתם וואס דו וויבער פלעכטן אירע האר . אזוי האט ער
גיברענגט דו מרים וואס ווא האט דו קינדער וייערי האר גיפלאכטען . אזוי פלעגט דער מלאך
המות דעם שלוח פאר וואס האטו מיר גיברענגט דו מרים . איה האב דאך דיר ניהויסן
ברענגען יענע מרים . זאגט דער שלוח איה האב איין מעות גיהאט גאר איה וועל ווא צוריק
שטעלן איה דעם אורט ווי איה האב זיא גינעטען . זאגט דער מלאך המות אז ווא איז שוין
דא זאל ווא שוין דא בלויבן . גאר זאג מיר ווי האסט זיא גיקאנט באקומען דאך
גאך גיהאט צו לעבן . זאגט דער שלוח ווא האט זוף ניהויסן לעבן באק אויבן און איר
מול איז איר גראד שלעכט גווארן איז איר גיפאלן אויף איר פיס און שטיק פייער האב
איה ווא גיקאנט באקומען . פלעגט רב בנבי דעם מלאך המות . האסטו דען רשות אייניס
אים צו ברענגן פאר דער צייט . זאגט דער מלאך המות זיא עם שטייט דאך גישרובן אז
אויפט שטארבט איינער און משפט האטשו ער האט קיין עבירה ניש גיטאן זאגט רב
בנבי עם שטייט דאך גישרובן דער מענטש קאן ניש שטארבען ביו זיין צייט קומט . ענפטערט
דער מלאך המות ווען עם פלעגט זוף אזעליקע וואס שטארבט פאר דער צייט גוב איה אים
איבער צוא דעם מלאך דומה וואס ער היט ווי ביו דו צייט קומט . דער גאך ניש ער
זיי מיר צוריק אפ . פלעגט רב בנבי וואס וועסטו טאן מיט דו יארן פון דער סתם וואס זיי
האט גאך גיבארפן צו לעבן . זאגט דער מלאך המות ווען איין לסקן איז איין עניי איינער
איז אלעס מודל וואס עם מרעפט אים אזוינס שענק איה אים דו יארן . ווי רבי יהושע בן
לי האט גיבארפן צו שטארבען האט מען גוואנט און הימיל צום מלאך המות . גיי ברענג
דו נשמה פון רבי יהושע בן לוי . ווי דער מלאך המות איז צו אים גיקומען זאגט דער גיטער
רבי יהושע בן לוי ווייז מיר מין אוירט און גן ערן . ווי איה וועל האבען . זאגט ער קום
איה וועל דיר ווייזן . זאגט רבי יהושע גוב מיר דיין מעסער . ווארון איה וויל דיר ניש
גיטראון איבער דעם וועג . אזוי ניש אים . דער מלאך המות זיין מעסער . ווי זיי ווענען
גיקומען צו דעם אוירט . הייבט אים דער מלאך המות אויף און דער הייך . בדי ער זאל
קאנען זעהן זיין אוירט . אזוי מוש רבי יהושע איין שפרונג איבער דעם בארג . און דא
מעסער האט ער איה ביי זוף גיהאט . אזוי האפט אים דער מלאך המות אז זיין מלביש אז
ער זאל צוריק גיין . זאגט דער גיטער רבי יהושע איה שוא איין שבועה אז איה וועל ניש
צוריק גיין . האט דער מלאך המות דאס דער ציילט פאר הקב"ה . האט הקב"ה גוואנט מען
זאל גאך קענען האט ער אנדערש איין מאל איין שבועה גיטאן . און האט זוף גיטאט
סתיר זיין . וועט מען אים דו שבועה אויף סתיר זיין . און פאס ער האט זוף קיין מאל ניש
גילאט סתיר זיין קאן מען דו שבועה אויף גיט סתיר זיין . אזוי האט מען גאך גיזיכט .
אבער ער האט און זיין גאנץ לעבען קיין שום שבועה ניש גיטאן . אזי פאר בלויבן אז ער
דארף ניש צוריק גיין צום מלאך המות . זאגט דער מלאך המות גוב מיר אפ מיין מעסער .
אבער רבי יהושע בן לוי האט אים ניש גוואלט אפ געגין . ביו עם איז אריז איין בת
סוד פון הימיל און האט גוואנט גוב אפ דאס מעסער . ווארון מען דארף דאס פאר דוא
מענטשן . וואס דארפן צו שטארבען . אזוי האט עם רבי יהושע בן לוי אפ גיגעבן . אין
דער גיטער רבי יהושע בן לוי איז לעבעדיגער היים און הימיל אריין . האט אליהו הנביא אים
גירופן און הימיל רויסט אים איין אורט פאר רבי יהושע בן לוי . אזוי זאלן קי ישחאל איה
אורט באקומען ווי ער האט גיהאט . רבי תנינא בן פאפ פלעגט אויפט צו זיין ביי דעם
כלאף המות ער איז גינען זיין פעסער גיטער פריינד . ווי רבי תנינא האט גראפן צוא
שטארבען . האט מען גוואנט און הימיל צום מלאך המות גיי און ברענג דו נשמה פיר רבי

ברך פרק ששה ועשרים אברהם

הניחא בן פפא . ווי ער אהו צו אים גיקומען . אזוי בעט אים רבי הניחא אז ער זאל אים
 נארטין דרייסיג טאג אז ער זאל קאנען זיין לערנען איבער העערין . ווייל מען זאגט אונ
 הויביל וואר צוה רעם מענטש וואס ער ברענגט מיט זיין לערנען . אזוי איז דער מלאך המות
 פון אים אונזעק גינאנגען . ווי עס איז פאר ביי גינאנגען דו דרייסיג טאג אזוי קומט ער צו
 אים . זאגט דער גוטער רבי הניחא בן פפא . ערשט ווייז מיר מיין אויגס אונ גן עדן
 איידער איך וועל שטארבע זאגט דער מלאך המות קום מיט מיר וועל איך דיר ווייזן .
 זאגט רבי הניחא גיב מיר דיין מעסער . ווארון איך גלויב דיר גיט איבער דעם וועג . אזוי
 זאגט דער מלאך המות דאס מעסור גיטרוז איך מיינעם גיט . ווארון טאמער ווילסט דו מיר
 איך אזוי טאן אזוי וויא דיין חבר רבי יהושע בן לוי . זאגט דער גוטער רבי הניחא בן פפא
 ברענג מיר איין ספר תורה . אונ ווייז מיר איין זאך וואס איך האב גיט מקיים גיווען . דער
 גוטער רבי הניחא בן פפא מוז דאך שטארבען אבער וואס פאר איין אויגס ער האט גיהאט
 זאלען מיר אונז כל ישראל זוכה זיין צו האבען אזעלכע ערטער . רבי זאקער האט איין מאל
 גינעסין תרומה . קומט דער מלאך המות צו אים אונ וויל ביי אים זיין גשמה צו נעמן .
 זאגט רבי זאקער זעסטו דען גיט אז איך עס תרומה אונ דאס הייסט קודש איז דער מלאך
 המות אונזעק גינאנגען . אונ ער האט נאך גילעבט איין לאנגע צייט דער נאך . איין מאל
 איז רב ששת גינאנגען אונ מארק . אזוי באגעגענט אים דער מלאך המות . אונ וויל בייא
 אים דו גשמה צו נעמען . זאגט רב ששת פאר וואס קומסטו צו מיר אונ מארק ווילסטו
 דען מיר שעכטן אזו ווי איין בהמה . אזוי איז דער מלאך המות פון אים אונזעק גינאנגען .
 דער נאך איז ער צום אים גיקומען אונ שמוב אריין . איז דער גוטער רב ששת גישטארבען
 דער מלאך המות האט איין מאל באגעגענט רב אשי אויף דעם מארק . אונ וויל ביי אים דו
 גשמה צו נעמען אזוי זאגט רב אשי לאז מיר אפ דרייסיג טאג בריי איך זאל קאנען מיין
 לערנען איבער העערין . ווארון מען זאגט אונ הויביל וואל דעם מענטש וואס ברענגט מיט זיך
 דאס לערנען . אזוי לאזט אים דער מלאך המות אפ . ווי עס איז גיקומען דער דרייסיגסטער
 טאג קומט דער מלאך המות צו אים אזוי ווי ער האט אליין פאר לאנגט . זאגט דער גוטער
 רב אשי וואס וואלט דיר גיווען גישאט זאלסט גיווען קומען מיט עטליכע טעג שפעטער .
 זאגט דער מלאך המות איך קאן גיט לענגער ווארטען . ווארון דו צייט קומט אז רבי נתן
 זאל העערין רבי אונ עס טאר גיט פעלין איין רגע דרום מוזטו שטארבען . רב הסדא האט
 דער מלאך המות גאר גיט גיקאנט טאן ווייל ער האט שטענדיג גילערנט וואס טוט
 דער מלאך המות ער צו שפאלט איין בוים וואס עס איז גישטאנען לעבען רב
 הסדאס הייז . האט זיך רב הסדא דער שראקען אונ ער האט אויף גיהערט
 גיהערט צו לערנן איז ער גישטארבין : רבי הייא האט דער מלאך המות גיט גיקאנט טאן .
 איין מאט קומט דער מלאך המות אונ שטעלט זיך בייא דער מיר אזוי וויא איין עני . זאגט
 דער גוטער רבי הייא גומס דעם עני איין שטיקעל ברויט . אזו גייט דער מלאך המות צו אים
 צו אונ זאגט פאר וואס דער בארומסט דו איבער איין עני . אונ איבער מיר ווילסטו דו
 גיט דער בארומען . מאכסט מיר אזא גרויסע טרחה אונ ער ווייזט אים איין פינערדיגע ריט .
 אזו האט זיך רבי הייא איבער גינעבין מיט זיין גומען ווילין אונ איז גישטארבן . זיין זכות
 זאל כל ישראל גינעסען בעולם הזה ובעולם הבא אמן סלה :

פרק שבעה ועשרים

אין דעם פרק ווערט גישרובן ווי אזוי דער מענטש זאל זיך נוהג זיין אינשער ווענטס ביי
 ער זאל בשלום צוריק קומען צו זיין ווייב אונ קינדער :

אונגערדי שרייבן אלי וועגן וואס דער מענטש גייט זענען איין סכנה. ווען ער גייט
אונזעק ווייסט ער. אבער ווען ער וועט צוריק קומען דאס ווייסט ער גיט. דרום
דארף געדער גיווארונג זיין מיט דו זאכן אזוי ווי מיר שרייבן דא. אז יעדער מענטש דארף
נאך פריא אונזעק צו גיין פון דער אכסניא. אונ פאר נאכט ביי צייטונגס צוריק צו קומען
אונ אכסניא אריין. געם דיר מיט שייני קליידער. פרי מען זאל דיר פבור אהן טוהן ווארום
אונ דער היים טוט מען דיר פבור אהן וועגן ביין נאמען. אבער אונטער וועגונגס קאן מען
דאך גיט ביין נאמען אזוי וועט מען דיר פבור געבן וועגן דו שייני קליידער. ווער עס גינעניגט
זיך מיט זיין חבר זאל מען גיט זאגן זיי בשלום גייערש גיי לשלום. אז דו גייסט אונזעק אונ
ווען אריין. אונ בלויט דיר. קיינער גיט. זאלסטו תורה לערנען איז דאס איין רפואה צו
אלמען. אויך דעם וועג זאל מען זיך גיט צו פיר מצער זיין :

מעשה איין נכרי און איין ישראל וועגן צו זאמען אונ וועג גינאנגן. דער יהודי איז גינאנגען
נאר גישווינד אז דער נכרי האט אים גיט גיקאנט נאך גיין. האט דער נכרי גיט
גינויסט וואס ער זאל טאן. אז דער יהודי זאל אזוי גישווינד גיט גיין. אזוי דער מאנט ער
דעם יהודי אהן הרבן בית המקדש אז דער יהודי זאל זיך מצער זיין וועט ער וואלעדער גיין.
אזוי זיפצט דער יהודי. אבער ער גייט נאך געבר וויא פרנער. פרענט אים דער נכרי עס
שטייט דעה אונ דער תורה גישווינד ווען איינער איז זיך מצער גייט אים אפ העלפט פת
פאר וואס גייסטו נאך אזוי גישווינד. ענטפערט אים דער יהודי דאס איז גינאנט גיווארין
ווען דער צער איז פון איין זאך וואס עס איז ערשט גיט לאנג גיווען געמט עס מאקע צו
העלפט כת. אבער דורבן בית המקדש איז שוין איין לאנגע צייט. דרום איז דער צער גיט
אזוי גרויס. אז ביסט אונטער וועגונגס זאלסטו דיר גוט אהן טאן פאר דער קעלט. אונטער
הכמים שרייבן אלעס איז אונ היטות הענד חוץ דוא קעלט אונ דוא היץ. פלומר ווען דער
מענטש פאר היט זיך גיט אליון פאר דער קעלט. אודער פאר דער היץ. איז ער זיך אליון
שולדיג. אייך זאלסטו גיט גיין מיט איין שלעכטי חברותה. רב גידל האט גינאנט ווען דו
גייסט מיט דו מענטשין פון דעם מקום גרשה האמשו זיזא קושין דיר דאך זעה אויב האסט
נאך אלע ריזע ציין. ווארון זיי זענען שלעכטע מענטשין. האמשו זיי טוהן דיר איין טובה
אבער זיי וועלן דיר איין נגיבה אייך טאן. ווידער זאנט רב גידל ווען דו מענטשן פון נהר
פולקאה גייסטו דיר. טון זיי דאס ווייך וויא ווילען דיר איין נגיבה טאהן. אייך זאנט רב
גידל ווען דו מענטשן פון פומברותא גיין מיט דיר זאלסטו זיי גוט ווייזן דאס רעכטע אורט
ווי דו ווילסט איין שטיין. ווארון זיי וועלן דיר איין נגיבה טאן :

מעשה רב מנשה איז גינאנגן אונטער וועגונגס. האבן אים באגעניגט גנבים. אזוי פרעגין
זאם דוא גנבים וויא ער גייט אזוי זאנט ער זיזא אז ער גייט נאך ווייטער פון דער
שטאט תורתא. ווי ער איז ניקמין אונ דער שטאט תורתא אליון. אזו איז ער דארטן פאר
פלובין. זאגן דו גנבים מיר זעהן וואל אז דו פלמדיים פון רבי יהודה זענען רמאים. ווארום
רב מנשה איז אויך גיווען רב יהודהס איין פלמדי. זאנט רב מנשה ווייל איך האט דאס
גיאנט זאלט איר זיין אונ חרם פון מיין רבי. אונ דו גנבים זענען ווייטער אונזעק גינאנגן
אבער זיי האבן צוויי אונ צוואנציג יאר. קיין הצלחה גיט גיהאט וואס זיי האבן גינאנבות
האט מען אלעס ביי זיי אפ גינאמען. אזוי זאגן דו גנבים מיר האבן קיין הצלחה גיט ווייל
מיר זענען אונ חרם אזו זענען זיי אלי נקומן צו רבי מנשה אונ האבן אים מחילה גינעמען אז ער
זאל זיי ארויס נעמן פון דעם חרם. אזוי האט רבי מנשה פון זיי דעם חרם אפ גיטאן נאר
איינער צווישן דו גנבים איז גיווען איין וועבער וואס ער האט גיט גינאלט גיין צו רב מנשה
ער זאל אים מחילה געטין. אונ איין קארצע צייט ארום האט אים איין לייב באגעניגט אונ.

האם אים סמית גיווען . דאס איז גיווען עויל ער איז ביי זיך גיווען איין בעל גאון . אז
 ער האט גיט גיוואלט רב מעשה איבער בעטון . דרום האט ער גיט לאנג גילעפט : ווען דו
 עקסט און איין אורט זאלסטו אלעס מאן צווי וויא וייער סנהג איז . אז משה רבינו איז
 גיווען און הויסל . האט ער גיט גיוועסן און גיט גיטרוסקן . ווייל וייער סנהג איז מען זאל
 גיט עסן . אז דו קוקסט אויף איין אורט און עס איז וואלוויל שפייז געט מיט דיר עס
 וועט דיר צו גיך קוקען . פאר ענדער גיט ביון אכסנאי . אונזערי חכמים שרייבן ווי לאנג
 איז ער מחויב ער זאל גיט פאר ענדערין גיון אכסנאי . און לאנג ביו דער בעל הבית
 עוארפט אים אדער גיניי מלבושים ארויס . דענמאלט זאל ער זיך געמען איין אנדערען
 סמאנציע . אונטער וועננס זאלסטו גיט גיין גישווינד . ווארון אונזערי חכמים שרייבן דאס
 געבער גיין געקט דעם מענטש זיין גיווכט צו . הקדוש ברוך הוא זאל כל ישראל סעיד גיין
 פון אזי סגנות אמן סלה :

פרק שמונה ועשרים

איין דעם פרק ווערט גישריבן ווי אזוי דער פאטער זאל זייני קינדער ביהל גיון אזו וועט
 ער בכור האבען בעולם הזה ובעולם הבא . אויך וועלין אלע מענטשן פון אים איין
 גבול . ויה האבן :

אונזערי חכמים שרייבן עס איז גיט סגולות אז דוא וועלט זאל זיין אהן זכרים און אהן
 גבול . וואול ציא דעם וואס האט זיין . און וויי ציא דעם וואס האט מעקמער .
 דאס גרשמו איז ביסט מחויב ביון קינד הורה צו לערנן . ובען נאכן זענן און חכם ביא
 הקב"ה איינס איז דרונטער ווער עס איז זיין קינד גיט סגול לתורה . זאלסט גיט סאכן איין
 קינד גיין אדער בעקערי קינדער פאר דעם אנדערין . ווארון יוסף הצדיק איז וועזן דעם
 זיידענס העמיל וואס ער האט גיהאט מיין פון דוא איבערונע ברודער פאר קויפט גווארון
 גיין סגורים . אז דוא ווילסט עפס ביון קינד לערנן זאלסטו דאס לערנן און דער יונגסט .
 ווארון אויף דער עלטער לאזט ער זיך שוין גיט לערנן . גיט אכטונג אויף ביון קינד און
 דער יונגסט ער זאל קיין שרעקטס גיט טאהן . ווארון אז דאס קינד וועט עלטער ווערן
 וועסטו דאס שוין גישט קאנען פאר הויסן . אונזערי חכמים שרייבן ווער עס דער ציהט גינע
 קינדער צו נוסען און ווער עס מאכט וינע קינדער בציוטנס חתונה . אויף דעם זאגט דער
 פסיק זאלסט וויסען אז און ביון הויז וועט זיין לויטער שלום : ווען דו נוקט ביון קינד איין
 ווייב . זאלסטו פרוער בורק גיון און אירע ברודער . ווארון עס מיינט קינדער גיראטן גאד
 דער מוטערס ברודער גאד . און ספר בן סירא שפייט . איך האב אלעס גיוואקן און איין
 זאג שאל האב איך גיט גיפונען קיין גרונגערי גאד ווי קליינע דאס איז גאר לויקט . אבער
 דאך איז דא איין לויקטערע זאד . ציין אייניקס וואס וואונט ביי זיין שווער און הויז דאס איז
 איין מואוסה גאד . עס קאן דער פון גנות ארויס קומען . אויף איז פאר הארון דאך איין
 מואוסערי . זאך ווען איין אורח בעט דעם אנדערן אורח צו נאכט . אויף איז פאר הארון
 גאד איין מואוסערי זאד . ווען איינער רופט זיך אהן און איין זאד איינער ער הערט עס
 גוט אויס . אונזערי חכמים שרייבן עס שמיט גישרובן אז דער מענטש זאל אליי צייט צדקה
 געבן . איז דאך קשה ווי איז דאס סגולות שפעדיג צדקה צו געבן . גאר דאס מיינט מען
 ווער עס איז ויניי קינדער ספרנס ווען זיין זענן דאך קליין . דאס הייסט דער גוט אלע
 צייט צדקה :

בעשה רוני המעל איז איין טאל גיצאנען אונטער וועננס . אזו ועהט ער אז איין מענטש
 פלאנצט איין באקטערין בוים . פרענט ער אים גאד וואס פלאנצט דאס וואקסט
 דאד

דאך ערשט צו ווערען יאר וועסטו דען אזוי לאנג לעבן . ענפערט אים דער נוסעך מענטש
 אזוי גוט ווי מיני עלטערן האבן גיפלאנצט אז איה זאל דער פון עסן . אזוי גוט דאך איה
 צוא זארגן פאר מיני קינדער זאלן דער פון עסן . ווען אפילו איה וועל ניט דער לעבן
 פון דעם בוים צו עסן . וועלן מיני קינדער פון דעם עסן : איה ניהער מען וויני קינדער
 ניט פאר שטויסן . ווען אפילו דאס קינד טוט זיט גינע זאכן דאך זאל מען דאס מיט גינע
 צו זיך צו נוואווען . דריי זאכן איז פאר האנדן אז מיט דער לינקער האנד זאל מען זי
 פון זיך אפ שטויסן . אונט מיט דער רעכטער האנד זאל מען זיי צוריק צוא זיך צוא זיען .
 איינס דרויסער איז . זיין קינד זאל מען ניט פאר שטויסן ווען אפילו עס טוט עפנים ביז
 מעשה רבי יוסי בן יועזר האט גיהאט איין ווהן . ער האט ניט גיוואלט קיין נוסט טאן .
 אונ דער רבי יוסי איז גיווען איין גרויסער עושר . אזוי געבט ער צוא נירף איין
 מעסטיל מיט דוקאטין . אונ אז עס מקדיש אז מען זאל דער פון קינדער קיין הנאה ניט האבן
 דער זייל האט רבי יוסים ווהן איין פרויא גיווען פון איינים וואס מאכט דו קרוינע דעם
 גבאי המלך . אונ דארטן איז איין מנהג גיווען אז איין פרויא האט איין קינד גיהאט . עס
 האט גימאנט זיין ריף . אודער ארום . האט דער כאן גימאנט קויפן איין פיש אז דו פרויא
 זאל האבן צו עסן . נוא וויא דעם רבי יוסים ווהן האט איין קינד גיהאט אז ער
 גימאנט איה דעם מארק איין פיש קויפן . ווי ער האט דעם פיש גימאכט האט ער גיפונען
 אונ דעם פיש איין שיינעם פעריל . ווס זיין גלייכן אז ניט דא אונ דר נאנצער וועלט . אזוי
 האט זיך זיין ווייב שטארק משמח גיווען : זאגט דו פרויא ליבער כאן מיר וועלן דו פעריל
 נאר דעם סוף ניט ווייוון . ווארן ער וועט וועלן פאר ווינציג גערד דאס סוף . גיאי צו
 דעם גבאי פון דעם בית המקדש אונ פאר קויה אים . ער דאך אגעקויט צו דעם חושן
 ואפוד . נאר זאלסט ניט זאגן ווי פיל דו ווילסט פאר אים . ווארן סאקער איז ער מיין ווערט
 אונ דו וועסט דאך שוין מיין ניט געמין נאר ווי פיל דו האסט גיוואנט . דרום זאלסט דו
 דעם גבאי זאגן ער זאל דיר געבן ווי פיל זיא איז ווערט . ער איז איין ערליכער מאן ער
 וועט ניט נארן . ווי דער נוסער מאן האט דו פעריל צוא דעם גבאי גיברענגט . האט זיא
 דער גבאי גישאפט דרייצען מעסטליך דוקאטין . נאר דער גבאי האט אים גיוואנט אז צונד
 האט ער מיין ניט אונ דער צדקה ווי זיבען מעסטליך דוקאטין . אונ מיט דו רעשט וועסט
 מעסטליך דוקאטין . אזוי גיב זיי מיר . אונ דו אנדערע וועסט מעסטליך ביי איה סקדיש איה
 צדקה . הם זיך דער מאן מיט זיין ווייב משמח גיווען מיט דו זיבען מעסטליך דוקאטין .
 דרויף האבן דו חכמים גישרופן איין פאטער דאס איין מעסטיל דוקאטין סקדיש גיווען
 אקענטן האט זיין ווהן זיבען מעסטליך דוקאטין סקדיש גיווען : רב שמאל זאגט צו רב יהודה
 מיין שארפער הלמוד האט ניט צו טאהן מיט דער זאך ווען איינע געמט אוועק דו דרושה
 פון זיין קינד אונ גוט זיא איין אנדערע ווען דאס קינד איז גיט גוט . אונדער דעם שרייבן
 ווער עס גוט זיין סאכטער איין סאן איין עס האקן איה גלייך ער וואלט זיא גיבנדיק אונ
 גיליינט פאר איין לייב . ווארן ביי איין עס האקן איה נאר קיין בושח ניט . ערשט שראגט
 ער זיא דער נאך זאגט ער צו איה לויב ביי מיר . איה זאלסט ניט געבן זיין ווהן איין
 ווייב פון איין עס האקן . ווארן דו קינדער פון וויא וועלן צוריק זיין עס האקנים . דער
 מענטש גיהער וואס צו מאן אז ער זאל איין בית הלמוד חכם געסין . דאס משל איה איין
 נוסעך וויין נאקטן גוט נוסעך וויין . אזוי איה אז דו נוסער איין גוט האט זיא איה נוסעך
 קינדער . אז ער מאן אבער ניט נוסעך צו איין בית הלמוד חכם . זאל ער געסין איין סאכטער
 פון איין איש השוב . אונ אז ער מאן דאס איה ניט באקומען . זאל ער געמין פון אנעליכע
 זאם האט עפנים צו זאגן אונ דער קהלה . מאן ער דאס איה ניט האקן זאל ער געמין איין

ברך פרק שמונה ועשרים אברהם

מאבטער פון איין מלמד און ניש פון קיין עם הארץ : ועדער פאמער כתרף זיין קינד איין
 מלאכה צו לערנן וואס גרינג און ריין איז . רבי יהודה איז זאגט איה וויל מיין קינד קיין מלאכה
 ניש לערנן נאר תורה . דאס איז דאס בעסטע מלאכה זיך שטייט אים בעולם הזה ובעולם
 הבא . ניש ריין זעהן איין פרויא צו דער רעכטי צייט . דאס הייסט צו אכצען יאר . ביי
 צוואנציג יאר האפט הקדוש ברוך הוא אז ער וועט איין ווייב נעמן אפער ווער עם ווארט
 לענדער . זאגט הקדוש ברוך הוא פאר פליכט זאל ער זיין ווייל ער האט ניש קיין ווייב
 גנוקען . און אז ער שצארקט דין אהן איין ווייב איז זיין הטא נאר גרויס . אויף ניש ריין
 מאכטער בצייטונג איין מאן . ווארום אז זיך נעמט פאר צוואנציג יאר איין מאן . קאן זיך
 ביי זעכציג יאר קינדער האבן . און אז זיך נעמט איין מאן נאך צוואנציג יאר קאן זיך
 קינדער האבן ביי פערציג יאר . און אז זיך נעמט איין מאן ערשט צו פערציג יאר . קאן
 זיך קיין קינדער ניש האבן : געוויי ריין קינד און דער יוגנט צו גוטען . בפרט ווען עם איז
 און שוהר זעה ער זאל פלייסן און נאך זאגן אונזער חכמים זענן זיך מפלפל פון זעלבטער
 צייט איין קינד ברענגט דאס פאמער און מווער צו עולם הבא . רבי מאיר זאגט פון דער
 צייט אז עם זאגט נאך אמת בזכות זה זאלין מיר זוכה זיין לעולם הבא אמת סלה :

פרק תשעה ועשרים

איין דעם ברך ווערט גישרופן אז יעדער מענטש זאל זעהן אז דער יצר הרע זאל אים ניש
 בייא קומען וועט ער קאנן האבן דאס גן עדן :

אונזער חכמים שרייבן וואס מיין פרום דער מענטש איז מיין יצר הרע איז ביי אים . אז
 דער מנוול דאס הייסט דער יצר הרע פאנענענט דין גייר מיט אים און בית
 המדרש אריין לערנן תורה . און אז ער גייט ניש אונזעק פון דיר דער מאן אים אהן דעם
 טויט אזוי וועט ער היבא אונזעק גיין :

מעשה אביו האט ניהערט וויא איינער האט גיזאגט צו איין פרעמדן פרויא מארנן וועלן
 מיר צו זאמען גיין אויף דעם אורט אזוי איז דער גוטער אביו זיי נאך גיזאגן דריי
 מייל און האט זיין ניש דער לאזט אז זיי זאלן איין עבירה מאן : אונזער חכמים שרייבן
 נוי אזוי עזרא הנביא האט הפלה גיטאן צו הקדוש ברוך הוא . רבנו של עולם דו ישראל
 זענן פאר טרובען גיזאגן דאס איז אלעס איבער דעם יצר הרע ער האט זיי צו דעם אלעם
 אהן גיבעט דרום בעט איה דין גיב אונן דעם יצר הרע און דו הענר אריין אזוי איז איין
 ברוך אראפ פון הימל אויף דער ערד עם איז גיזשאנען אמת דאס פטייט אז הקדוש ברוך
 הוא איז מסכים אויף דעם . אזוי האבן זיין גיזר תענית גיזען דרייא טעג און דרייא נעכט
 אז השי"ת זאל זיי דעם יצר הרע איבער געבן . וויא עם איז פאר בייא גיזאגן דו דרייא
 טעג . אזוי האט השי"ת איבער גיענטפערט דעם יצר הרע און בית המקדש עם און ארויס
 איין פייער פון קדשי קדשים . אזוי זאגט דער נביא דאס איז דער יצר הרע פון עיא דאס
 ער וועט שוין קיין מאכט ניש האבן . נוי זיי האבן אים גיזאלט תפיס געמין האבן זיי אים
 אים גרוסן איין האר . אזוי היבט ער אהן צו שרייען אז מען האט זיין קול גיזערט אויף
 פיר הונדערט מייל און הימל . זאגן דו מענטשן פלייכט זאלן מיר זיך אפער אים דעם
 פארזימן וויל ער שרייבן אזוי . זאגט דער נביא געסט דעם יצר הרע און ווארפט אים און
 איין קעסיל פון בלייא און דעקט אים צו מיט בלייא מען זאל זיין קול ניש הערן . זאגן דו
 מענטשן וויל עם איז איינער איין ער רצון לאוזן מיר הפלה מאן אז דער יצר הרע פון
 זנות זאל אויף צו אונן איבער גיענטפערט ווערן אזוי האבן זיי הפלה גיטאן און דער יצר
 הרע איז צו זיי איבער גיענטפערט גיזאגן . זאגן דו חכמים אז מיר וועלן דעם יצר הרע

איה

אויף מסיב זיין וועט דו וועלט חרוב ווערן . ווארן ווי ווי האבן אים תפוס גיבאלטן דרייא
פענ אויף האט מען און גאנץ ארץ ישראעל קיין און פון דעם אייגעניס טאג גיט באקומען
צו איין הילף פאר איין רפואה . ווארן ווען גיט דער גצר הרע וואלט קיין מענטש גיט חשק
גיבאט צו זיין פרויא אפילו איין האן האט גיט חשק צו הינער . אויף האבן זיי גיט גיוויקט
וואס זיי זאלן טוהן וואלן זיי אים מסיב זיין וועט דו וועלט חרוב ווערן . זאלן זיין תפלה
טארן צו הקב"ה אויף דער העלפט בלוקר אז דער גצר הרע זאל גיט קיין מאכט האבן און
צו דערין דעם מענטש ער זאל מנה זיין מיט זייני קרובים קאן אויף גיט זיין . ווארן מען
געמט גיט און הימיל אויף איין העלפט . אויף האבן זיי אים אויס גישטאבן איין אויג .
און האבן מיט אים אויס גינעמן אז ער זאל דעם מענטש גיט און ביידין אויף זייני קרובים
און זיי האבן אים אפ גילאזט

פרק שלישים

און דעם פרק ווערט גישריבן דו הדרשים פון ירושלים . הקב"ה זאל עס פאלד צורוק אויף בזמן
ווען שלמה המלך האט דאס בית המקדש גיבויעט . אזוי האט ער און דעם בית המקדש
גיפלאנצט אלערלייא ביימער פון לויטער גאלד . ווען דוא צייט איז גיקומען און אזוי
פירות זענען צייטיג גינארן האבן דוא גילדיגע ביימער אויף צייטיג פירות גיעבן ווען דו
היינט קט און דרויסן גיוועט אז דוא פירות פון דו ביימער זענען אפ גיפאלן . זענען דוא
פירות פון דו גילדיגע ביימער אויף אפ גיפאלן : ווען שלמה המלך האט גינאלט דעם ארון
צוויין געמין און בית המקדש אריין אזוי האט ער גיט גיקאנט אריין און דוא טוערן האבן
זיך גיט גינאלט פאר ברייטערין . שלמה המלך האט גינאנט פיר און צוואנציג מוסריים . און
עס האט אלעס גיט גינאלפן . ביו ער האט גינאנט צו השי"ת גידענק דעם זכות פון מין
פאטער . אזוי זענען פאלד דו טוערין דער ברייטערט גינארן : איינער האט גיהייסן גביני .
ער פלעגט און בית המקדש אויס צו רופן אז דוא כהנים און דוא לויים זאלן זיך שטעלן
רובענען . אזוי קט מען זיין קול גיהערט אויף דריי מייל . איין מאל איז אגריפס המלך גיפארן
ביו נאכט האט ער גיהערט אויף דריי מייל ווייט דאס קול פון דעם גביני . ווי דער מלך
איז אהיים גיקומען . אזוי האט ער גישוקט דעם גביני פיל מתנות . אבער דאס קול פון דעם
בתן גדול . איז נאך גיווען מין חידוש . ווען ער האט גינאנט (אנא השם תמאתי) האט מען
זיין קול גיהערט און זייתו דאס איז צעהן מייל פון ירושלים . און דאס גרעסטו חידוש איז
גיווען ווי ער האט גינאנט און יום כפור נאך מיטאג (אנא השם) דעמאלט איז ער נאך שוואה
דאך האט מען עס גיהערט און זייתו . דאס איז איין גרויס חידוש ווארן ביו טאג הערט
מען גיט אזוי ווי ביי נאכט . ווארן ביי טאג זעצט דו זון אזו ווי מען זעצט מענען ביימער
דאך האט מען זיין קול גיהערט אז מען האט דוא טוערין פון בית המקדש גיעפינט האט
מען דאס קול גיהערט אויף פיר מייל דו ציינען פון זייתו האבן זיך גינאמן פון דעם בית
דו בשמים פון דעם בית המקדש דו גישמאק איז גינאנען אויף צעהן מייל . דו ווייבער פון
זייתו האבן זיך גיט גיבארטן צוויי גינערצין . ווארן דער גישמאק פון בית המקדש איז
גארטן גיווען : ווי דאס בית המקדש איז חרוב גינארן איז הקדוש ברוך דוא גיקומען און
קומען דאס בית המקדש קט ער גישמאקן שטיין אברהם אבינו . פרענט אים הקדוש ברוך
דוא וואס טוקטו און מין הוי . ענפערט אברהם אבינו זיך בין גיקומען ווענען מייני קינדער
זיין זיין זענען . זאנט הקדוש ברוך דוא הייני קינדער האבן גיוונדיגט האב איה זיין פאר
גארבען . זאנט אברהם אבינו אפער האבן זיין אים גערין גיוונדיגט . זאנט הקדוש ברוך
דוא גיין זיי האבן דו עבירות במקוון גיטאן . זאנט אברהם אבינו פיליוכט האבן זיי ווייניג
עבירות

עבירות נישאן. ואגט הקדוש ברוך הוא זיי האבין פול עבירות נישאן. ואגט אברהם אבינו
 דו בארפסט זיי צו גידענקן דעם זכות פון דער מילה. ואגט הקדוש ברוך הוא זיי האבין
 דו מצוה אויף ניש גיהאטן. ואגט אברהם אבינו פילייכט ואקסטן זיי גיווען ווארונען וואלטיגן
 זיי גיווען תשובה נישאן. ואגט הקדוש ביה גיון זיי האבין קיין תשובה גאר ניש גיוואלט
 גידענקן ווען זיי האבין איין עבירה נישאן האבין זיי זיך גאר נישפרייט. ווי אברהם אבינו הט
 דאס גיהערט האט ער זיינע הענד אויף דעם קאפ ארויף גילויגט און שרייט און וויינט
 און ואגט סאמער האבין זיי שוין רס ושלום גאר קיין הילף ניש אויף אייביג. אזו אוי גיקומען
 איין בת קול פון הימיל און ואגט ישראל זענן גלייך צו איין אוילבערט בוים. אזו ווי מען
 פלאנצט אים איצונד און ערשט און איין לאנגי צייט ארום גוט ער זייני פירות. אזו אויף
 דו ישראל סויען גלות בידן. און דער גאך וועלן זיי אויף איין מאל דער ליווט ווערן:
 אונזערי הקמים שרייבן ווען דאס ערשטו בית המקדש הט גיוואלט הרוב ווערן אזו האבין
 זיך צו נוף גיוואלט פיר און צוואנציג טוונד יונגע כהנים און האבין גינטיגן ווערן שליט
 און דוא הענד אריין און זענן גינאנגין און בית המקדש אריין און זענן ארויף אויף דעם
 סויער פון בית המקדש און האבן גיוואנט רבונו של עולם וייל מיר זענן ניש זוכה גיווען
 צו זיין נבאים און דעם בית המקדש וואס זאלין מיר טאן מוט דו שליטיל. אזו האבין זיי
 גיווארפן דו שליטיל קעגן דעם הימיל. אזו גיקומען איין האנד פון פייער פון הימיל און
 האט צו גינטיגן דוא שליטיל. אזו זענן דוא אלי וינגע כהנים גישפרונגן און דעם פייער
 זאלין הקדוש ברוך הוא זאל געבן דאס הייליגע בית המקדש זאל צוריק באלד צוריק
 גיבויעט ווערן אמן סלה.